

Αραβική Δημοκρατία της Αιγύπτου
Υπουργείο Βακουφίων
Ανώτατο Συμβούλιο Ισλαμικών Υποθέσεων

Κυρήγματα και Διαλέξεις

Επιμέλεια και πρόλογος

Δρ. Μουχάμμαντ Μουχτάρ Τζούμαα

Ο Υπουργός των Βακουφίων

Και Μέλος της Συνόδου Ισλαμικών Ερευνών

Μετάφραση

Δρ. Σάκερ Μουσά

Υπουργείο των Βακουφίων

١٤٣٧ μ. Η. ٢٠١٦ μ. Χ.

Το Ισλάμ είναι θρησκεία δημιουργικότητας

- 1- Οι εποικοδομητικές και δημιουργικές πράξεις στον κόσμο είναι απαιτούμενες από την ισλαμική νομοθεσία
- 2- Το Ισλάμ απαιτεί τη δημιουργία
- 3- Ο επαγγελματισμός στη δουλειά είναι σημαντικό στοιχείο για την ανάπτυξη των εθνών
- 4- Το Ισλάμ απαγορεύει την αδράνια
- 5- Προειδοποίηση για την καταστροφή

Το θέμα

Ο Αλλάχ, δοξάζεται πανταχού, δημιούργησε τον άνθρωπο και τον έβαλε σε μια θέση ανώτερη από εκείνων των άλλων Του δημιουργημάτων. Έβαλε επίσης ο Αλλάχ τα πάντα στον πλανήτη στην διάθεση του ανθρώπου και στην εξυπηρέτησή του. Λέει ο Υψιστος Αλλάχ, «έχουμε τιμήσει τα παιδιά του Αδάμ και τους κουβαλήσαμε παντού, στη στεριά και στη θάλασσες, τους δώσαμε χαρές και εύνοιες και τους βάλαμε σ' ανώτερη θέση με σχέση με τα άλλα δημιουργήματά μας», (αλ-Ισράα, 21).

Ο Αλλάχ έχει τιμήσει τον άνθρωπο και τον έκανε αντικαταστάτη του στη γη, λέει ο Αλλάχ στο Κοράνι, «και όταν είπε ο Θεός σου στους αγγέλους: Εγώ θα ορίσω αντικαταστάτη στη γη. Τότε αυτοί ανταποκρίθηκαν: Θα ορίσεις σαν αντικαταστάτη στη γη κάποιον που θα την καταστρέψει και θα πράξει πολλούς φόνους και θα προκαλέσει αιματοχυσίες, ενώ εμείς Σε δοξάζουμε και Σε λατρεύουμε. Τότε είπε ο Αλλάχ: Εγώ κατέχω τη γνώση πολλών πραγμάτων που εσείς αγνοείτε», αλ-Μπάκαρα, 2).

Έχει αποσαφηνίσει ο Αλλάχ στους ανθρώπους, πέρα από την λατρεία του, και άλλους ρόλους. Του όρισε υπεύθυνους για τη δημιουργία σ' αυτό τον κόσμο, γι' αυτό λέει ο Αλλάχ, «είναι Αυτός που σας δημιούργησε από χώμα και σας ανέθεσε την δυνατότητα να δημιουργήσετε πάνω στη γη», Χούντ 11). Ο Αλλάχ διέταξε τον άνθρωπο να δουλεύει πάντα και να μην τεμπελιάζει, λέει ο Αλλάχ, «είναι Αυτός που έβαλε τη γη διάθεσή σας γι' αυτό να ταξιδεύετε παντού και να τρώτε

από τις χαρές και τις εύνοιες Του. Σ' αυτόν θα ξαναγυρίσουμε την ηνέρα της κρίσεως», (αλ-Μούλκ 1^ο).

Η δουλειά και η δημιουργία δεν είναι για μεκρό διάστημα στη ζωή του ανθρώπου, όμως ο άνθρωπος πρέπει να δουλεύει όσο ζει και πρέπει να παράγει. Αυτό το τονίζει ο Προφήτης, την ειρήνη του Αλλάχ να έχει, σ' ένα προλεγόμενό του *χαντίθ*, «αν έρθει η Ημέρα της Κρίσεως και κάποιος από σας κρατάει στα χέρια του ένα μεκρό δέντρο χουρμαδιάς, αν μπορέσει να μην σηκωθεί μέχρι να το φυτέψει τότε να το κάνει», (αλ-Μπουχάρι). Το Ισλάμ είναι μια θρησκεία που επαινεί τη δουλειά και τη δημιουργία και αυτό διότι είναι από τα βασικά στοιχεία της ανάπτυξης των εθνών.

Το Ισλάμ ωθεί γενικά τον άνθρωπο να μαθαίνει το κάθε τι που θα τον βοηθήσει να δημιουργήσει στη γη. Γι' αυτό λέει ο Προφήτης, «δεν υπάρχει πιο καλότερος άνθρωπος από αυτόν που τρώει το ψωμί του από τη δουλειά του. Διότι και ο Προφήτης του Αλλάχ ο Δαβίδ, δούλευε και έτρωγε από τη δουλειά του», (αλ-Μπουχάρι). Το Ισλάμ επαινεί τη δουλειά όχι μόνο αλλά τη θεωρεί μια λατρεία που αν ο άνθρωπος την κάνει καθώς πρέπει τότε ανταμείβεται. Λέει ο Αλλάχ, «και όταν τελειώνει η προσευχή, τότε να περπατάτε στη γη αναζητώντας τις χαρές και τις εύνοιες του Αλλάχ. Να δοξάζετε πολύ τον Αλλάχ για να πετυχαίνετε», (αλ-Τζούμα 1^ο).

Παρατηρούμε ότι το Κοράνι αλλά και τα λεγόμενα του Προφήτη αναφέρονται πολύ στη δουλειά και καλούν τον άνθρωπο να απομακρυνθεί από κάθε τεμπελιά και ανεπάρκεια. Ο Προφήτης δίνει μεγάλη έμφαση στο θέμα της δουλειά, «το να πηγαίνει κανείς από σας να μαζεύει ξύλα και να τα κουβαλάει στην πλάτη του είναι πιο καλύερο από το να ζητήσει (ελεημοσύνη) από τους ανθρώπους που κάποιοι του δίνουν και άλλοι του στερούν», (αλ-Μπουχάρι). Το Ισλάμ δίνει μεγάλη σημασία στη δουλειά, θεωρεί μάλιστα τον άνθρωπο που προσπαθεί να κερδίσει το ψωμί του με τον ιδρώτα του ότι έχει την ίδια θέση με τους μάρτυρες και τους μαχητές που αγωνίζονται για τον Αλλάχ. Αυτό το τονίζει ο Προφήτης, λέγοντας πως, «αν ένας άνθρωπος συντηρεί τα μικρά του παιδιά και δουλεύει γ' αυτούς τότε αυτό που κάνει είναι για τον Αλλάχ. Και αν συντηρεί τους ηλικιωμένους γονείς του, τότε αυτό είναι επίσης για τον Αλλάχ. Και αν δουλεύει

για να εξασφαλίζει τις ανάγκες του, τότε αυτό είναι για τον Αλλάχ. Αν όμως βγαίνει και δουλεύει για την υπερηφάνεια και για να μαζεύει χρήματα, τότε αυτό είναι για το διάβολο», (αλ-Ταμπαράνι).

Το Ισλάμ δεν καλεί τους πιστούς μόνο να δουλεύουν, τους υποχρεώνει όμως να εκτελούν τη δουλειά που κάνουν με επαγγελματισμό διότι αυτό θα τους βοηθάει να κερδίζουν την αγάπη του Αλλάχ. Λέει ο ίδιος ο Προφήτης, «ο Αλλάχ αγαπάει όταν κάποιος από σας κάνει κάποια δουλειά να την κάνει συνειδητά και με επαγγελματισμό», (αλ-Ταμπαράνι). Ο επαγγελματισμός στη δουλειά είναι ένα απαιτούμενο στοιχείο, επίσης η δουλειά πρέπει να είναι γι' τον Αλλάχ και να γίνει συνειδητά. Ο ίδιος ο Αλλάχ επαινεί τον επαγγελματισμό στη δουλειά, αυτό φαίνεται στο συγκεκριμένο εδάφιο όπου ο Αλλάχ επαινεί το έργο Του λέγοντας στο Κοράνι, «είναι δημιούργημα του Αλλάχ, ο οποίος έχει δημιουργήσει τα πάντα με επιδεξιότητα», (αλ-Νάμλ ^^).

Το Κοράνι και τα λεγόμενα «χαντίθ» του Προφήτη που ζητούν από τον άνθρωπο να δουλεύει και να κάνει τη δουλειά του συνηδαιτά, επιδιώκοντας από αυτό την αγάπη του Αλλάχ και το καλό της κοινωνίας του. Ο Αλλάχ υπόσχεται μεγάλη ανταμοιβή γι' αυτόν που θα κάνει τη δουλειά του συνειδητά. Γι' αυτό πρέπει ο άνθρωπος να γνωρίζει ότι ο Αλλάχ τον βλέπει και ότι δεν υπάρχει για τον Αλλάχ τον παντογώστη τίποτα κρυφό. Πρέπει να γνωρίζει επίσης ο άνθρωπος ότι όλες του οι κινήσεις καταγράφονται. Αυτό καθαυτό το γεγονός το τονίζει επίσης ο Αλλάχ, «σ' όποια κατάσταση βρίσκεσαι και ό,τι διαβάζεις από το Κοράνι επίσης ό,τι δουλειά κάνει Εμείς γνωρίζουμε καλά τι κάνεις, διότι τίποτα δεν μένει κρυφό από τον Αλλάχ ούτε στη γη ούτε στους ουρανούς είτε μεκρό είτε μεγάλο. Όλα δηλαδή καταγράφονται σε βιβλίο», (Ιούνις ʹʹ).

Ο Αλλάχ παρατηρεί τον άνθρωπο παντού και σ' όλους τους τομείς της δουλειάς. Λέει ο Αλλάχ διατάζοντας τον άνθρωπο να δουλεύει, «να δουλεύετε διότι τη δουλειά σας θα την βλέπει ο Αλλάχ και ο Προφήτης του και οι πιστοί. Να γνωρίζετε επίσης πως κάποια μέρα θα επιστρέψετε στον Αλλάχ που γνωρίζει τα πάντα ακόμα και τα αόρατα και θα σας κρίνει για αυτά που κάνατε», (αλ-Τάουμπα ʹ••). Καταλαβαίνει κανείς εδώ ότι ο Αλλάχ πληροφορεί τον άνθρωπο

πως ό,τι κάνει δεν μένει κρυφό για τον Αυτόν. Στο σημείο αυτό θεωρούμε χρήσιμο να αναφέρουμε τον στίχο του Ζουχάϊρ,

Ό,τι χαρακτήρα έχει ο άνθρωπος και νομίζει

ότι είναι άγνωστος για τους ανθρώπους,
μαθεύεται

Το Ισλάμ δεν αφήνει τίποτα χωρίς να το σχολιάζει. Δεν δίνει σημασία δηλαδή μόνο στην χειροπιαστή δουλειά, αλλά ενδιαφέρεται και για την πνευματική δουλειά, όπως οι προσευχές και οι άλλες λατρείες, αν μπορούμε να τις ονομάζουμε με αυτό τον τρόπο.ο Προφήτης δίνει το καλύτερο παράδειγμα σ' αυτό. Αυτό φαίνεται στην παρακάτω ιστορία που αφορά κηδεία ενός ανθρώπου, όπου υπήρχαν κάποια εμπόδια και κάποιες λακκούβες, τότε άρχισες ο Προφήτης να λέει στους ανθρώπους γύρω του να φτιάξουν αυτές τις λακκούβες. Τότε οι άνθρωποι νόμιζαν ότι αυτό είναι «σόννεα» δηλαδή κάτι που πρέπει να γίνει τακτικά. Τότε ο Προφήτης τους είπε ότι «αυτό δεν χρησιμεύει σε τίποτα τον πεθαμένο και η ελλείψή του δεν θα τον βλάπτει, όμως αυτό πρέπει να γίνει διότι ο Αλλάχ αγαπάει όταν κάποιος κάνει μια δουλειά να την κάνει με επαγγελματισμό», (αλ-Μπαϊχάκι).

Γι' αυτό πρέπει ο άνθρωπος να ξέρει ότι κάθε δουλειά που κάνει ο Αλλάχ τον παρατηρεί επίσης ο Αλλάχ γνωρίζει το τι κρύβει ο άνθρωπος μέσα του. Επίσης αυτός που δεν κάνει σωστά τη δουλειά του χρειάζεται να γνωρίζει ότι βλάπτει το συμφέρον της χώρας του και της κοινωνίας και ο Αλλάχ δεν αφήνει τέτοιο γεγονός ατιμώρητο. Ο Όμαρ λέει μόνο στον Αλλάχ καταγγέλλω την έλλειψη των τίμιων ανθρώπων και την προδοσία των δυνατών».

Το Ισλάμ επίσης καταγγέλλει την τεμπελιά και την αδράνια που στέκονται σαν εμπόδιο μπροστά στη δημιουργία.

Το Ισλάμ καταπολεμάει το κάθε είδος απελπισίας και αδράνιας. Την αδράνια την κοκοχαρακτηρίζει ο Αλλάχ σε διάφορα σημεία του Κορανίου και αυτό επειδή η αδράνια είναι ένας αρνητικός χαρακτήρας που ευθύνεται κατά κάποιον τρόπο για την καταστροφή των εθών.

Άξιον αναφοράς είναι επίσης το γεγονός ότι η τεμπελιά και η αδράνια είναι δυο στοιχεία που ευθύνονται για την απελπισία και τη δυστυχία της ανθρωπότητας. Δεν θεωρούμε υπερβολή το γεγονός να πούμε ότι τα δυο στοιχεία αυτά μπορεί να κάνουν τον άνθρωπο να χάσει την αίσθηση της ανθρωπιάς του. Ο μιάμις αλ-Ράγεμπ τονίζει χαρακτηριστικά σε σχέση με το θέμα αυτό, «όποιος τεμπελιάζει και αδρανεί, χάνει την αίσθηση της ανθρωπιάς δεν έχει καν ούτε την αίσθηση της κτηνωδίας, ανήκει όμως στον κόσμο των νεκρών», (αλ-Δαρέεα ίλα μακάριμα αλ-σαρέεα).

Ένα ακόμα στοιχείο που αποδεικνύει την αρνητικότητα αυτών των δυο στοιχείων είναι ότι ο ίδιος ο Προφήτης παρακαλούσε τον Αλλάχ να τον φυλάξει από την τεμπελιά και την αδράνια. Λέει ο Προφήτης, «Θεέ μου φύλαξέ με από την ανημπορία, την αδράνια, τη δειλία, την τσιγκουνιά, φύλαξέ με επίσης να μην υποστώ κανενός είδους τιμωρία στον τάφο μου, φύλαξέ με επίσης από την φτίνατ της ζωής και του θανάτου», (Μούσλιμ). Καθώς παρατηρείται ο Προφήτης ζητούσε από τον Αλλάχ να τον φυλάξει από την ανημπορία και την αδράνια, γιατί και τα δυο αυτά στοιχεία στέκονται πάντα ως εμπόδια μπροστά στον άνθρωπο και γι' αυτό δεν μπορεί να εκτελέσει τις δουλειές που απαιτούνται.

Η τεμπελιά είναι μια ψυχολογική ασθένεια που αποδυναμώνει τη βούληση του ανθρώπου. Είναι μια φοωική ασθένεια που εμποδίζει την ανάπτυξη των λαών. Το Ισλάμ προειδοποιεί από την τεμπελιά και την αδρένια γιατί είναι δυο επικίνδυνα στοιχεία τα οποία προκαλούν μίσος και φθόνο. Διότι ο αδρανήςμισεί την επιτυχία των άλλων και αυτό επειδή δεν μπορεί ή καλύτερα δεν θέλει ο ίδιος να ξεφύγει από την τεμπελιά και την αδράνια του και να υιοθετήσει έναν τρόπο δημιουργίας.

Ένα ακόμα αρνητικό στοιχείο που καταπολεπά το Ισλάμ είναι η διαφθορά. Η διαφθορά είναι ένας γνωστικός χαρακτήρας των εγωιστών και διεφθαρμένων ανθρώπων. Είναι επίσης γνωστικό στοιχείο των διπροσώπων, λέει ο Αλλάχ, «εκείνοι οι άνθρωποι που επιθυμούν την καταστροφή της γης, ενώ ο Αλλάχ δεν αγαπάει την καταστροφή και τη διαφθορά», (αλ-Μαέεντα ٦٤).

Η διαφθορά έχει πολλές μορφές, η πιο επικίνδυνη όμως είναι αυτή που γίνεται εν ονόματι της θρησκείας, λέει ο Αλλάχ, «υπάρχουν άνθρωποι που αν τους ακούς θα σου αρέσει ο λόγος τους, ενώ ο Αλλάχ γνωρίζει πολύ καλά αυτό που κρύβουν μέσα τους από μίσος και εχθρότητα. Αυτοί που αναζητούν την καταστροφή της γης και την εξόντωση όλων των δημιουργημάτων ενώ ο Αλλάχ δεν αγαπά καθόλου την καταστροφή», (Υ·ξ – Υ·ο).

Η διαφθορά καταστρέφει τις αξίες της κοινωνίας και την δικαιοσύνη. Γι' αυτό το Ισλάμ δίνει μεγάλη σημασία στην καταπολέμηση της διαφθοράς, το στοιχείο που εμποδίζει την αξιοκρατία. Πρέπει να γίνει πάταξη της διαφθοράς στις διάφορες επηρεσίες της χώρας διότι αυτό προς το συμφέρον των πολιτών. Η ισλαμική όμμα κατέχει πολλές εύνοιες και χαρές του Αλλάχ, κατέχει δηλαδή ποτάμια και άλλα φυσικά υλικά που τα χρειάζεται ο σύγχρονος κόσμος, επίσης πολλές ισλαμικές χώρες είναι πετρέλαιοπαραγωγικές και έχει πολλά εργατικά χέρια επιστήμονες, όμως πρέπει να υπάρχει σωστή εκμετάλλευση για όλο αυτό τον πλούτο. Πρέπει η εκμετάλλευση να είναι προς την ανάπτυξη των ισλαμικών κοινωνιών για να μπορέσουν αυτές οι κοινωνίες να χαράξουν την πορεία τους ανάμεσα στα πολιτισμένα κράτη.

Το καλό ήθος σύμφωνα με αποστολή του Μουχάμαντ (Μωάμεθ).

Ενότητες

- 1- Το Ισλάμ είναι θρησκεία που απαιτεί το καλό ήθος
- 2- Η διάλυση των ηθών οδηγεί στη διάλυση των εθνών
- 3- Το ήθος είναι αποτέλεσμα και καρπός της σωστής λατρείας
- 4- Πώς μπορούμε να έχουμε καλό ήθος

Αναμφίβολα τα μεγάλα στοιχεία της ισλαμικής θρησκείας είναι πολλά και ένα από αυτά τα μεγάλα στοιχεία είναι ότι το Ισλάμ είναι μια θρησκεία που έχει *Sari'aa* *ισλαμική νομοθεσία* και απαιτεί το καλό ήθος. Είναι μια θρησκεία που έχει ψηλές ανθρώπινες αξίες που αντιπροσωπούν το καλό ήθος. Άξιον αναφοράς είναι ότι το μεγαλείο αυτής της θρησκείας φαίνεται στο ότι καλύπτει όλες τις πλευρές της ζωής. Το Ισλάμ καλεί τους ανθρώπους να έχουν καλό ήθος και αρετή επίσης να εγκαταλείπουν όλες τις απρεπείς πράξεις.

Μια από τις αρετές που καλεί το Ισλάμ τους ανθρώπους να την υιοθετούν είναι να έχουν καλό ήθος, δηλαδή να έχουν υπομονή, έλεος, πίστη, την γενναιοδωρία, την ντροπή, την ταπεινότητα, την δικαιοσύνη, την αλληλεγγύη, το χαμόγελο, τον καλό λόγο, την εμπιστοσύνη, το σεβασμό, την συμφιλίωση ανάμεσα στους ανθρώπους, να μην βλάπτει τα συναισθήματα των άλλων κ. α.. Αυτό το βεβαιώνει το Κοράνι, «αυτό το Κοράνι καθοδηγεί (τους ανθρώπους) στο καλό ήθος και προαναγγέλλει στους πιστούς που πράττουν το καλό έργο ότι θα βραβεύονται καταλλήλως», (αλ-Ισράα, 9).

Το Κοράνι και τα προλεγόμενα του Προφήτη βεβαιώνουν αυτό. Ο Αλλάχ λέει, διατάζοντας τον Προφήτη, «έχε έλεος και πείθε τους ανθρώπους να πράττουν το καλό, ενώ τους ανάγωγους να τους εγκαταλείπεις», (αλ-Αράφ, ١٩٩), λέει επίσης ο Ύψιστος, «να λέτε μόνο το καλό στους ανθρώπους», (αλ-Μπάκαρα, ٤٣), λέει επίσης ο Ύψιστος, «δεν έχουν καμία αξία οι φωνές τους, εκτός αν καλούν για έλεος, ή για καλό έργο ή να υπάρχει συμφιλίωση ανάμεσα στους ανθρώπους. Όποιος κάνει αυτό, επιδιώκοντας την αγάπη και την ικανοποίηση του Αλλάχ, τότε ο Αλλάχ θα τον ανταμείβει καταλλήλως», (αλ-Νισάα, ١١٤). Τα εδάφια του Κορανίου που τονίζουν τη σημαντικότητα του καλού ήθους είναι πολλά. Η σημαντικότητα αυτή πηγάζει από το γεγονός ότι το καλό ήθος είναι μια ζυγαριά που ελέγχει τον άνθρωπο, επιδιώκοντας απ' αυτό να τον φτάσει στην ηθική τελειότητα.

Τα λεγόμενα του Προφήτη επίσης τονίζουν τη σημαντικότητα του ήθους στη ζωή των ανθρώπων, δείχνοντας την μεγάλη αμοιβή του Αλλάχ για αυτόν ή αυτή που υιοθετεί το καλό ήθος. Λέει ο Προφήτης, «η ακμή του καλού έργου βρίσκεται στο καλό ήθος», (Μούσλιμ). Λέει επίσης, «τίποτα δεν είναι πιο βαρύς στη ζυγαριά του πιστού από το καλό ήθος την Ημέρα της Κρίσεως, και ο Αλλάχ μιστεί τον ασεβή», (Αλ-Τερμάδι).

Ο Προφήτης τόνιζε συνέχεια την αναγκαιότητα του καλού ήθους, λέει «ένας μουσουλμάνος για να φτάσει στην πλήρη πίστη θα πρέπει να κατέχει το καλό ήθος. Και ένας καλός πιστός είναι αυτός που δείχνει καλοσύνη στη σύζυγό του», (Μουσανάντ Αχμάντ). Επίσης όταν τον ρώτησαν: ποιος είναι ο καλύτερος πιστός; Τότε απάντησε ο Προφήτης: ο καλύτερος πιστός είναι αυτός που έχει καλό ήθος»,

(σουνάν ιμπν Μάτζα). Δεν διζτάζει ο Προφήτης να θεωρεί τον πιστό που έχει καλό ήθος να κατέχει πιο κοντινή του θέση την Ημέρα της Κρίσεως», (αλ-Τερμέδι).

Το ήθος έχει μεγάλη σημασία στην ισλαμική θρησκεία, για αυτό όταν ρωτήθηκε ο Προφήτης: τι είναι η θρησκεία; Τότε απάντησε: η θρησκεία είναι το καλό ήθος», (Μούσλιμ). Ακόμα και η ίδια η αποστολή του ήταν για την πληρότητα του καλού ήθους.

Ο ίδιος ο Προφήτης είχε καλό ήθος και γι' αυτό βλέπουμε πώς ο Αλλάχ τον επαινεί στο Κοράνι λέγοντας, «εσύ είσαι καλοθρεμμένος», (αλ-Κάλαμ, ξ).

Ο Προφήτης υιοθετούσε το καλό ήθος και έπραττε αυτό που ήταν σύμφωνο με τις εντολές γι' αυτό λέει η Αίσα, «το ήθος του ήταν όπως το Κοράνι». Ο Προφήτης ήταν από τους πρώτους ανθρώπους που είχαν καλό ήθος. Είχε μέσα του έλεος και αγάπη για τους ανθρώπους, τηρούσε επίσης τις υποσχέσεις του και ήαν γενναιόδωρος με όλους αδιακρίτως. Για αυτό τα λόγια της πρώτης συζύγου του ήταν ακριβή, «εσύ επικοινωνείς με τους συγγενείς σου, αντέχεις το κακό, βοηθάς τους φτωχούς και βοηθάς τους ανθρώπους τους κακούς καιρούς». Αυτό ταυτίζει επίσης με τα λόγια του Κορανίου, «χάρη στο έλεος του Αλλάχ κρατάς μια ήπια στάση απέναντί τους. Και αν ήσουν άγαρπος και είχες σκληρή καρδιά θα είχαν απομακρυνθεί οι άνθρωποι από σένα. Να τους συγχωρήσεις και να τους ζητάς συγχώρηση από τον Αλλάχ και να τους ζητάς τη γνώμη τους όταν θέλεις να κάνεις οτιδήποτε, και όταν αποφασίζει τότε να προχωρήσεις με το θέλημα του Αλλάχ».

Ο Προφήτης έχει διδάξει στους συντρόφους του το καλό ήθος και τους διέταξε να πράττουν το κάλο και να έχουν καλό ήθος, γι' αυτό

λέει ο Προφήτης στον σύντοφό του Αμπού Ζάρ «να φοβάσαι τον Αλλάχ όπου και αν βρίσκεσαι και όταν κάνεις κάποιο αμάρτημα τότε πρέπει αμέσως να κάνεις καλό έργο για να συγχωρηθεί. Ο Αλλάχ δημιούργησε τους ανθρώπους και τους φύτεψε το καλό ήθος». Γι' αυτό έμαθαν οι σύντροφοί του την ταπεινότητα, το έλεος, τη συγχώρηση και την αγάπη από αυτό.

Όταν ο Προφήτης μετανάστεψε από την Μέκκα προς την Μεδίνα έκανε αδελφοποίηση ανάμεσα στους Μουχατζερίν και τους Ανσάρ, γι' αυτό ο κάθε πιστός απ' αυτούς ήταν έτοιμος να μοιραστεί με τον αδελφό του εν τη θρησκεία ό,τι είχε. Αυτό διότι το καλό ανθρώπινο ήθος ωθεί τους ανθρώπους να να δίνουν. Το να δίνει κανείς χωρίς να περιμένει κανένα είδος ανταλλάγματος. Λέει ο Ύψιστος, «προτιμούν να δώσουν στους άλλους ανθρώπους ακόμα και όταν οι ίδιοι έχουν περισσότερο ανάγκη», (αλ-Χάσρ, 9).

Το καλό ήθος είναι αυτό που φυλάει τις κοινωνίες από τη διαφθορά, διότι η δύναμη της Όμμα βρίσκεται στο καλό ήθος και στην αρετή,

Το καλό σου βρίσκεται πάντα στο καλό ήθος

Γι' αυτό συμμόρφωσε τον εαυτό σου έχοντας καλό ήθος

Ο εαυτός είναι πάντα καλά με το καλό ήθος

Και ο εαυτός ζει σε απόλυτο κακό με το κακό ήθος

Παρατηρεί κανείς ότι το Ισλάμ δίνει μεγάλη σημασία στο καλό ήθος, θεωρώντας ότι η καταστροφή του καλού ήθους θα οδηγήσει στην καταστροφή της κοινωνίας. Λέει ο Προφήτης, «ο Αλλάχ είναι γενναιόδωρος και αγαπάει την γενναιοδωρία και αγαπάει το καλό

ήθος και μισεί το κακό ήθος». Επίσης βλέπουμε ότι οι μεγάλοι ποιητές δώσαν μεγάλη σημασία στο καλό ήθος,

Τα έθνη δεν είναι τίποτα χωρίς ήθη

Και αν τα ήθη διαλύονται, διαλύονται και τα έθνη

Παρατηρούμε ότι όλες οι λατρείες που αναφέρονται στο Κοράνι και στα λεγόμενα του Προφήτη επιδιώκουν πρωτίστως το καλό ήθος και την καλή και ευγενική συμπεριφορά. Γι' αυτό όλες οι λατρείες, το Χάτζ, η νηστεία, η προσευχή, επηρεάζουν την συμπεριφορά του πιστού. Αυτό καθαυτό το γεγονός δεν επηρεάζει μόνο ένα άτομο μόνο αλλά ολόκληρη την κοινωνία. Το Ισλάμ δεν είναι μόνο κάποιες κινήσεις και λατρείες που γίνονται στα τζαμιά χωρίς να έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Δεν είναι η θρησκεία που δεν θα επηρεάσει τη συμπεριφορά του μουσουλμάνο δηλαδή δεν μπορεί να είναι αληθινά πιστός, όταν βγαίνει από το τζαμί και βλάπτει τους άλλους ή κάνει μονοπώλειο. Όλες οι λατρείες στις θρησκείες επιδιώκουν το καλό ήθος για τον άνθρωπο. Λέει ο Αλλάχ για την προσευχή, «ψέλλε αυτό σου εμπνέει απ' το Κοράνι, και προσευχήσου διότι η προσευχή απαγορεύει τα κακά έργα. Η δόξα του Αλλάχ είναι ένα μεγάλο έργο, και ο Αλλάχ γνωρίζει καλά το κάθε τι που κάνετε», (αλ-Ανκαμπούτ, 10). Λέει ο Προφήτης, «ο Αλλάχ δοξάζεται το όνομά του, «δέχομαι την προσευχή απ' αυτόν που είναι ταπεινός μπροστά στην μεγαλειότητά μου και δεν επιβαρύνει τους ανθρώπους με πολλές ώρες, επίσης δεν επιμένει να κάνει αμαρτίες και να με δοξάζει συνέχεια. Επίσης ελεεί τους φτωχούς, την χήρα και τον τραυματέα», (αλ-Μπαζζάρ). Λέει ο μπν Μασούντ, «όποιος η προσευχή του δεν τον οδηγεί στο να πράττει το καλό και τον απαγορεύει απ' το να κάνει

το κακό, τότε απομακρύνεται όλο και περισσότερο απ' τον Αλλάχ», (αλ-Ταμπαράνι).

Όλες οι λατρείες γίνονται για την καθαριότητα της ψυχής του ανθρώπου και να την οδηγήσουν στο καλό δρόμο και στο καλό ήθος. Λέει ο Αλλάχ «πάρε απ' την περιουσία του ελεημοσύνη για να τους καθαρίσει πνευματικά και προσευχήσου για αυτούς διότι η προσευχή σου καθησυχάζει τις ψυχές τους, και ο Αλλάχ ακούει βλέπει τα πάντα», (αλ-Τάουμπα, 1·3). Για τον λόγο αυτό ο Προφήτης προσπαθεί να οδηγήσει τους πιστούς στο καλό ήθος, δείχνοντάς τους τα έργα που μπορεί να τους βοηθήσουν σ' αυτό. Ακόμα και η ελεημοσύνη την εξηγεί ο Προφήτης τονίζοντας ότι «το χαμόγελό σου στο πρόσωπο του συνανθρώπου σου είναι ελεημοσύνη, το να αδειάζει από τον κουβά σου για να γεμίσει το δικό του είναι ελεημοσύνη, το να συμβουλεύεις τους ανθρώπους να πράττουν το καλό και να μην κάνουν τίποτα του κακού είναι ελεημοσύνη, το να απομακρύνεις τα εμπόδια απ' το δρόμο είναι ελεημοσύνη επίσης να δείξεις το δρόμο σε κάποιον είναι ελεημοσύνη», (αλ-Μπαζζάρ).

Η νηστεία είναι επίσης μια από τις λατρείες που ο Αλλάχ επέβαλε στους πιστούς. Είναι μια λατρεία που οδηγεί στον φόβο από τον Αλλάχ, λέει ο Αλλάχ «ω πιστοί, έχει οριστεί για σας η νηστεία όπως έγινε στην περίπτωση των ανθρώπων που σας προηγήθηκαν», (αλ-Μπάκαρα 1^3). Η νηστεία βοηθά τον πιστό να ελέγχει τη συμπεριφορά του και τις επιθυμίες του, λέει ο Προφήτης, «η νηστεία είναι σαν μια ασπίδα και γι' αυτό όταν κάποιος νηστεύει δεν πρέπει να κάνει καμιά απρεπή πράξη. Και όταν κάποιος τον βλασφημά ή μάχεται μαζί του, τότε να μην κάει το ίδιο, όμως πρέπει να πει: ω

Αλλάχ μου, μάρτυράς μου είσαι εσύ διότι εγώ νηστεύω», (αλ-Μπουχάρι).

Το ίδιο είναι για το Χάτζ, λέει ο Προφήτης, « όποιος κάνει το χάτζ και δεν πράττει τίποτα απρεπές, τότε γυρίζει καθαρός σα βρέφος», (Μούσλιμ). Όμως αυτές οι λατρείες αν δεν έχουν αποτέλεσμα τότε θα είναι άνευ. Γι' αυτό οι λατρείες αυτές συνοδεύονται με τις πράξεις, τις καλές πράξεις εν προκειμένου. Διαφορετικά θα είναι άφραγκος ο άνθρωπος. Ο όποιος κάνει όλες αυτές τις λατρείες, όμως κάνει και κακό, γι' αυτό πέρνουν οι άνθρωποι από τα χασανάτ του.

Το καλό ήθος δεν είναι αποκλειστικά και μόνο για τους μουσουλμάνους, όμως είναι για τους μουσουλμάνους και τους μη, διότι όλοι είναι άνθρωποι σε τελευταία ανάλυση. Λέει ο Αλλάχ, «έχουμε τιμήσει τον μπάνι Άνταμ (οι άνθρωποι «το ανθρώπινο γένο», και του μεταφέρουμε μέσω στεριάς και μέσω θάλασσας, επίσης του δώσαμε καλούς καρπούς». Ακόμα και όταν πέρασε μια κηδεία ενός Εβραίου και τότε σηκώθηκε όρθιος ο Προφήτης, τότε οι σύντροφοί του του είπαν πως είναι Εβραίος, τότε απάντησε ο Προφήτης, «δεν είναι ψυχή;». (αλ-Μπουχάρι).

Το έλεος και το καλό ήθος δεν αφορά μόνο τη σχέση των ανθρώπων μεταξύ τους, αλλά και με τα ζώα. Αυτό φαίνεται σ' αυτό που αναφέρει ο Προφήτης, «μια γυναίκα τιμωρήθηκε επειδή φυλάκισε μια γάτα, και δεν την τάιζε ούτε την άφησε να φάει απ' αυτό που υπάρχει στους δρόμους», (αλ-Μπουχάρι).

Ένα ακόμα σημαντικό στοιχείο που τονίζει το Ισλάμ είναι το καλό παράδειγμα. Γι' τον λόγο αυτό φρόντιζε ο Προφήτης να είναι πάντα το καλό παράδειγμα. Το καλό ήθος είναι ένα έμφυτο στοιχείο στον άνθρωπο. Επίσης το καλό παράδειγμα πρέπει να είναι παντού και όχι

μόνο στο σπίτι, αλλά θα πρέπει ο δάσκαλος να το εφαρμόζει με τους μαθητές του στο σχολείο. Άξιον αναφοράς ότι ο Αλλάχ τονίζει αυτό το γεγονός σε αρκετά σημεία του Κορανίου, όπως φαίνεται και στη *Σούρατ αλ-Ρούμ* όπου ο αλλά λέει, «είναι το έμφυτο στοιχείο που υπάρχει στον άνθρωπο από τότε που τον δημιούρησε ο Αλλάχ, και αυτό δεν μπορεί να αλλοιωθεί διότι αυτό είναι ένα μέρος της σωστής θρησκείας», (αλ-Ρούμ, ٣٠).

Το καλό ήθος πρέπει να υπάρχει παντού στη ζωή μας, στην οικογένεια, στη δουλειά, στις συναλλαγές μας ακόμα και στον πόλεμο.

Τα στοιχεία τίμησης του Προφήτη, την ειρήνη του Αλλάχ να έχει

Πρώτον: οι ενότητες

- 1- Η τίμησή του, η ειρήνη του Αλλάχ να είναι πάνω του, από την αρχή του κόσμου
- 2- Η τίμησή του, η ειρήνη του Αλλάχ να είναι πάνω του, πριν την γέννησή του
- 3- Η τίμησή του, η ειρήνη του Αλλάχ να είναι πάνω του, με την πιο ευγενική καταγεγή
- 4- Καλείται με το όνομά του, η ειρήνη του Αλλάχ να είναι πάνω του, το οποίο συνδυάζεται με την προφητεία και την αποστολή του
- 5- Η αγάπη και η υπακοή στον Προφήτη θεωρείται υποχρεωτική
- 6- Τιμάται ο Προφήτης, η ειρήνη του Αλλάχ να είναι πάνω του, επειδή ο ίδιος ο Αλλάχ τον υπερασπίζεται
- 7- Η οικουμενική έννοια της αποστολής του
- 8- Η αποστολή του, η ειρήνη του Αλλάχ να είναι πάνω του, είναι έλεος για όλους

Το θέμα

Ο Αλλάχ, δοξάζεται πανταχού, έχει τιμήσει τον προφήτη του τον Μωχάμαντ, την ειρήνη του Αλλάχ να έχει, με έναν ξεχωριστό και ιδιαίτερο τρόπο που δεν έχει συμβεί με κανέναν άλλον πριν απ' αυτό από την αρχή του κόσμου και πριν την γέννησή του και μετά, επίσης κατά τη διάρκεια της ζωής του και μετά το θάνατό του.

Όσον αφορά την τιμήση του Αλλάχ για τον προφήτη Μωχάμαντ από την αρχή του κόσμου, βλέπουμε πώς ο Ύψιστος Αλλάχ τον τοποθέτησε σε ξεχωριστή θέση ανάμεσα σ' όλον τον κόσμο. Όλους τους Προφήτες που έχει στείλει ο Αλλάχ πριν από τον Μωχάμαντ, τους πήρε ο Αλλάχ την υπόσχεση αν ζει κανείς τους μέχρι την αποστολή του Μωχάμαντ, τότε θα πρέπει να τον πιστεύει και να τον υποστηρίζει. Λέει ο Ύψιστος Αλλάχ, «ο Αλλάχ πήρε υπόσχεση από τους Αποστόλους του, λέγοντάς τους: Σας επέλεξα για την αποστολή και την σοφία και σας ήρθε ένας Προφήτης, που επιβεβαιώνει αυτό που λέτε και εσείς, θα τον πιστέψετε και θα τον υποστηρίξετε; Έχετε ομολογηθεί και πήρατε την υποσχεσή μου και την συμβολή μου. Τότε αυτοί ανταποκρίθηκαν: Ναι ομολογήσαμε. Τότε ο Αλλάχ τους είπε: Να είστε μάρτυρες και Εγώ είμαι μάρτυς μαζί σας», (Αλ-Ιμράν, 1). Μια τέτοια υπόσχεση έχει πολύ μεγάλο ισχύ διότι ο ίδιος ο Αλλάχ και οι Άγγελοι είναι μάρτυρες της.

Οι πριν από Αυτόν προφήτες ανήγγειλαν το θέμα της προφητείας του. Παρατηρείται αυτό το γεγονός στα λεγόμενα του Προφήτη, αυτό καθαυτό φαίνεται σ' όσον τονίζει ο Αλ-ιρμπάντ ίμπν Σαρία Αλ-Σάλαμι, ο οποίος αναφέρει πως άκουσε τον Προφήτη, την ειρήνη του Αλλάχ να έχει, να λέει «εγώ είμαι το αποτέλεσμα της παρακαλήσεως του πατέρα μου Αβράαμ (Ιμπράημ) για τον Αλλάχ, εγώ είμαι η καλή αναγγελία του Ιησού για τον ανθρώπους του, επίσης εγώ είμαι το όραμα της μητέρας μου, η οποία είδε ότι ένα φως βγήκε από μέσα της και φώτισε όλα τα μέγαρα του μεγάλου Σάαμ (al-Shaam), (Μούσαντ Άχμαντ).

Η παρακάληση του Αβράαμ, την ειρήνη του Αλλάχ να έχει, «ω Θεέ μου στείλ' τους έναν προφήτη που να είναι ένας από αυτούς, για να

τους διδάσκει τον λόγο σου, το βιβλίο και τη σοφία και να καθαρήσει τις ψυχές τους. Εσύ είσαι ο Σοφός και Μεγαλοπρεπής», (Αλ-μπάκαρα, 129). Ενώ η αναγγελία του Ιησού φαίνεται σ' αυτό που αναφέρει το Ιερό Κοράνι, «όταν ο Ιησούς Χριστός ο γιος της Μάριαμ είπες: ω γιοί του Ισράηλ, είμαι ο Απόστολος του Αλλάχ για σας και πιστεύω στην Τορά και ανναγγέλω ότι μετά από μένα θα ρθει ένας προφήτης που ονομάζεται ο Αχμάντ. Όταν όμως τους έφερε τα τεκμήρια, είπαν: αυτή είναι μεγαλία», (Αλ-αάφ, 7).

Όσον αφορά την τίμησή του πριν γεννηθεί, αυτό φαίνεται στις αφηγήσεις της μητέρας του η Αμενά πμίντ Ωάχμπ, η οποία είπες: όταν έμεινα έγκυος, άκουσα κάποιον να λέει: εσύ είσαι έγκυος και έχεις μέσα σου τον δοισπότη αυτής της Όμμα. Όταν πέφτει χάμω, τότε να λείς: επιδιώκω στο όνομα του Μοναδικού (Θεού), να τον φυλάει από κάθε φθόνο, και να τον ονομάσει Μωχάμαντ, διότι το όνομά του στην Τορά είναι Άχμαντ, τον επαινούν στους ουρανούς και στη γη, επίσης το όνομά του στον Ευαγγέλιο είναι Άχμαντ, τον επαινούν στους ουρανούς και στη γη και το όνομά του στο Κοράνι είναι Μωχάμαντ, να τον ονομάσει έτσι», (Σουάμπ αλ-Ιμάν, Αλ-Μπαϊχάκι).

Ενώ η ευγενική του καταγωγή, φαίνεται σ' αυτό που λέει ο Αλλάχ για αυτό στο Ιερό Κοράνι, «εσύ γονατίζεις με αυτούς που γονατίζουν», (Αλ-σουαράα, 219). Ο Ιμπν Αμπάς λέει, ερμηνεύοντας αυτό το εδάφιο, ότι ο Αλλάχ θέλει να μας πει ότι αυτό έγινε όταν ο Μωχάμαντ δεν έχει γεννηθεί ακόμα. Αυτό σημαίνει ότι ο Μωχάμαντ κατάγεται από ένα ευγενικό σόι και από τις καλύτερες οικογένειες των Αράβων. Ο Αλλάχ φύλαξε την μητέρα του από τις μοιχείες που επικρατούσαν κατά την εποχή της Τζαχελία. Ο Αλλάχ επέλεξε από τα παιδιά του Ισμαήλ τον Κανάνα και από την Κανάνα επέλεξε Κουράϊς, και από το

Κουράϊς διάλεξε τους μπάνι Χάσσιμ, γι' αυτό παρατηρούμε ότι η επιλογή του Προφήτη Μωχάμαντ έγινε με αυστηρά κριτήρια. Ο Ωαθέλα ιμπν αλ-Άσκα αναφέρει ότι άκουσε τον Προφήτη, η ειρήνη του Αλλάχ να έχει, να λέει «ο Αλλάχ διάλεξε Κανάνα απ' τα παιδιά του Ισμάηλ και από Κανένα διάλεξε Κουράϊς και από Κουράϊς επέλεξε μπάνι Χάσσιμ και από μπάνι Χάσσιμ επέλεξε εμένα», (Μούσλιμ).

Όσον αφορά την τιμήσή του κατά τη διάρκεια της ζωής του, αυτό το βλέπουμε επίσης καθαρά. Παρατηρούμε δηλαδή ότι όταν αναφέρεται το όνομα του Αλλάχ αναφέρεται ταυτοχρόνως και το όνομά του. Λέει ο Αλλάχ για τον Προφήτη, «η αναφορά σ' σένα γίνεται με μεγαλοπρέπεια». Ο ίδιος ο Προφήτης αναφέρει ότι ο Γαβρίηλ τον ρώτησε αν γνωρίζει πώς ο Αλλάχ έκανε την αναφορά του να γίνει με μεγαλοπρέπεια; Τότε απάντησε ο Προφήτης πως μόνο ο Αλλάχ γνωρίζει. Τότε του απάντησε ο Γαβρίηλ ότι ο Αλλάχ λέει πως έκανε την αναφορά σου μεγαλοπρεπή διότι όταν αναφέρεται του όνομα Του αναφέρεται και το δικό σου μαζί», (Μοτζάμμα αλ-Ζουά'ντ Λιλ-Χαϊθάμι).

Γι' αυτό βλέπουμε ότι δεν γίνεται ο άνθρωπος να είναι Μουσουλάμνος πριν αναγνωρίσει ότι ο Μωχάμαντ είναι Προφήτης του Μοναδικού Θεού (Αλλάχ). Στο σημείο αυτό αναφέρουμε τους παρακάτω στίχους του Χάσσαν ιμπν Θάμπιτ,

Έχει συνδυάσει ο Θεός το όνομα του Προφήτη με το όνομά Του

Όταν ψάλτης στις πέντε προσευχές λέει μαρτυρώ

Το όνομά του τού δόθηκε (από τον Αλλάχ) Διότι ο Αλλάχ που κατέχει το Θρόνο είναι δοξασμένος και αυτός το έργο του είναι δοξασμένο

Παρατηρούμε εν ολίγοις ότι η αναφορά στον Προφήτη γίνεται πολλάκις, ακόμα και στην υπακοή στον Αλλάχ, λέει ο Αλλάχ στο Κοράνι, «όποιος υπακούει στον Προφήτη, υπακούει και στον ίδιο τον Αλλάχ και όποιος αρνείται να κάνει αυτό, τότε δεν σε στείλαμε για να τους κάνεις τον φύλακα», (Αλ-νισάα, ٧٠). Αξιον αναφοράς αυτό που λέει ο ιμπν Αμπάς, «τρία εδάφια είναι συνδυασμένα και δεν γίνεται να χωρίσουν, το πρώτο είναι «να προσεύχεστε και να δίνετε ελεημοσύνη», (αλ-Μπάκαρα, ١٧٧), το δεύτερο, «να ευχαριστείς εμένα και τους γονείς σου», (Λουκμάν, ١٤), και το τρίτο, «να υπακούτε στον Αλλάχ και στον Προφήτη», (αλ-Νισάα, ٥٩). Για τον λόγο αυτό η υπακοή στον Αλλάχ χωρίς τον Προφήτη του είναι άνευ.

Ακόμα και την υπόσχεση στον Αλλάχ είναι συνδυασμένη με την υπόσχεση στον Προφήτη, «αυτοί που σου δίνουν τον λόγο τους, τον δίνουν ταυτοχρόνως και στον Αλλάχ», (αλ-Φάτχ, ١٠). Λέει επίσης ο Αλλάχ, «όποιος υπακούει στον Αλλάχ και τον Προφήτη του, θα έχει μεγάλο κέρδος», (αλ-Αχζάμπ, ٧١). Δεν είναι μόνο το Κοράνι που αναφέρεται στο θέμα αυτό, όμως τα λεγόμενα του Προφήτη επίσης δίνουν μεγάλη σημασία στο ίδιο θέμα. Παρατηρεί κανείς αυτό που λέει ο Προφήτης, «όλη η Όμμα μου θα πει στον Παράδεισο εκτός απ' αυτόν που αρνείται. Τότε ρωτήθηκε ο Προφήτης, και ποιος αρνείται Προφήτα του Αλλά; Και ο Προφήτης απάντησε, «όποιος με υπακούει μπαίνει στον παράδεισο, και όποιος κάνει το αντίστροφο αρνείται», (Αλ-μπουχάρι). Θεωρούμε χρήσιμη είναι η αναφορά στην ιστορία του Ομάρ με την Μαύρη Πέτρα. Όταν φίλησε δηλαδή ο Ομάρ την Μαύρη Πέτρα, της είπε: «γνωρίζω πολύ καλά ότι εσύ δεν είσαι τίποτα παραπάνω από μια πέτρα και δεν χρησιμεύεις σε κάτι ότι μπορείς να βλάπτεις και αν δεν είδα τον Προφήτη, την ειρήνη του Αλλάχ να έχει, να σε φυλήσει δεν θα το έκανα εγώ», (Αλ-μπουχάρι).

Ένα ακόμα χαρακτηριστικό στοιχείο που επιβεβαιώνει την τιμήση του Αλλάχ για τον Προφήτη του, όταν έκανε ο Αλλάχ την αγάπη του πιστού για τον Προφήτη ένα από τα βασικά στοιχεία της καλής πίσης. Λέει ο Αλλάχ, «πες τους: αν αγαπάτε αληθινά τον Αλλάχ να με ακολουθείτε για να σας αγαπάει και ο Αλλάχ και να συγχωρεί όλες τις αμαρτίες σας, διότι ο Αλλάχ είναι παντελεήμων 'και μέγας συγχωρητής», (Αάλ Ιμράν, 31). Η αγάπη για τον Προφήτη είναι υποχρέωση για κάθε Μουσουλμάνο. Αυτό το απδεικύει το συγκεκριμένο Χαντίθ: ο Άνας ιμπν Μάλικ λέει ότι ο Προφήτης, την ειρήνη του Αλλάχ να έχει, «δεν να γίνει κανένας από σας αληθινά πιστός μέχρι να με αγαπάει περισσότερο από το οτιδήποτε, ακόμα και από τους γονείς του, τα παιδιά του και από όλους τους ανθρώπους».

Δεν υπερβάλει κανείς αν αγαπάει τον Προφήτη πιο πολύ από τον ίδιο του τον εαυτό. Αυτό άλλωστε είναι απόδειξη για την ολοκλήρωση της πίσης. Αυτό καθαυτό τονίζει η ιστορία του Ομάρ με τον Προφήτη. Όταν ο Ομάρ είπε στον Προφήτη, «μα τον Αλλάχ Προφήτα μου ότι σ' αγαπώ πιο πολύ από όλα, εκτός από τον εαυτό μου» τότε ο Προφήτης του ανταποκρίθηκε, «όχι με τον Αλλάχ που έχει τη ψυχή μου, μέχρι να μ' αγαπάς πιο πολύ από τον ίδιο σου τον εαυτό», αμέσως ο Ομάρ είπε, «τώρα με τον Αλλάχ σ' αγαπώ πιο πολύ από τον εαυτόν μου», και τότε του απάντησε ο Προφήτης «τώρα Ομάρ», (Αλ-μπουχάρι).

Η αγάπη για τον προφήτη είναι από τα μεγάλα έργα που οδηγούν στον παράδεισο. Χαρακτηριστικό είναι αυτό που ρώτησε ένας άνθρωπος στον Προφήτη, πότε είναι η Ημέρα της Κρίσεως; Τότε του απάντησε ο Προφήτης: και τι έτοιμασες για την ημέρα αυτή; Τότε δύστυχε λίγο ο άνθρωπος και μετά απάντησε λέγοντας: δεν έκανα

πολλές νηστείες ούτε πολλές πτοσευχές, όμως αγαπώ τον Αλλάχ και τον Προφήτη του», τότε του απάντησε ο Προφήτης, «τότε θα είσαι με αυτόν που αγαπάς», (Αλ-μπουχάρι).

Ένα ακόμα αποδεικτικό στοιχείο τιμής του Αλλάχ για τον Προφήτη του, είναι ότι δεν τον αναφέρει με το όνομά του όπως έκανε και με τους άλλους προφήτες. Όπως έκανε δηλαδή με τον Αδάμ, λέει ο Αλλάχ, «είπαμε: ω Αδάμ να μένεις με τη σύζυγό σου στον παράδεισο», (αλ-Μπάκαρα, 30), και στην περίπτωση του Ιησού, «ω Ιησού, θα σε πεθάνει και θα σε ανεβάσω ψηλά σε μένα», (Αλ Ιμράν, 157), επίσης, «ω Νόε, κατέβα με τις ευλογίες μας και την ειρήνη», (Χούντ, 11), και «ω Μωυσή, Εγώ είμαι ο Αλλάχ, ο Θεός όλων των δημιουργημάτων», (αλ-Κάσας, 51). Επίσης, «ω Ζαχαρία, σου αναγγέλλουμε ότι θα έχει ένα αγόρι που το όνομά του θα είναι Ιάχια. Τέτοιο όνομα δεν του δώσαμε πριν σε κανέναν», (Μάριαμ, 10).

Ενώ στην περίπτωση του Προφήτη, όταν του απευθύνεται ο λόγος, τότε γίνεται η χρήση της ιδιότητάς του ως προφήτης. Λέει ο Αλλάχ, «ω Προφήτα, σε αποστείλεμε σαν μάρτυρα και προειδοποιητή», (αλ-Αχζάμπ, 10). Λέει επίσης ο Αλλάχ, «ω Απόστολε, να μεταφέρεις αυτό που σου έρχεται από τον Θεό σου (στους ανθρώπους) και αν δεν το κάνεις, ότι θα έχεις μεταφέρει το μήνυμά του. Ο Αλλάχ θα σε φυλά από τους ανθρώπους. Επίσης προειδοποιεί ο Αλλάχ τους ανθρώπους να μην συμπεριφέρονται στον Προφήτη με ακατάλληλο τρόπο, όπως κάνουν άλλωστε μεταξύ τους, «μην απευθύνετε τον λόγο στον Προφήτη όπως κάνετε μεταξύ σας, ο Αλλάχ γνωρίζει αυτούς που προσπαθούν να κάνουν αυτό. Να προσέχουν αυτό που παραβιάζουν τις διαταγές του να μην του βλάπτει μια φέτνα, προβοκάτια, ή αυστηρή τιμωρία», (αλ-Νούρ, 33).

Επίσης αναφέρει ο Αλλάχ για τον Προφήτη του ως στοιχείο τίμησης, λέει ο Αλλάχ, «έχετε τον Προφήτη σαν κατάλληλο παράδειγμα για αυτόν που επιδιώκουν να βλέπουν τον Αλλάχ και επιδιώκουν την ημέρα της κρίσεως και αναφέρει και δοξάζει πολύ το όνομα του Αλλάχ», (αλ-Νούρ, ٦٣).

Ένα ακόμα στοιχείο τίμησης του Προφήτη είναι ότι ο Αλλάχ και οι Άγγελοι τον ευλογούν, λέει ο Αλλάχ στο Κοράνι, «ο Αλλάχ και οι Άγγελοι ευλογούν και αγιάζουν τον Προφήτη, ω πιστοί, να τον ευλογείτε και εσείς και να πείτε : την ειρήνη να έχει», (Αλ-αχζάμπ, ٥٦).

Βλέπουμε επίσης πώς ο Αλλάχ τον τίμησε με την υπεράσπισή του. Διότι, καθώς αναφέρει το Κοράνι ο Αλλάχ υπερασπίζεται ο ίδιος τον Προφήτη Μωχάμαντ, σε σχέση με άλλους Προφήτες οι οποίοι υπερασπίζονταν τους εαυτούς τους ενάντια στις ψευδείς κατηγορίες των Απίστων. Όταν δηλαδή τους αποκαλούσαν , ψεύτες, τρελούς, μάγους κ. α., αυτό το αφηγείται το Κοράνι σε διάφορα εδάφια του, λ. χ. Στην (Σουράτ αλ-Αράφ, ٦١ – ٦٢, ٦٦ – ٦٧). Από την άλλη, το Κοράνι διηγείται πώς ο Αλλάχ ανέλαβε την υπεράσπιση του Τελευταίου Προφήτη, τον Μωχάμαντ, την ειρήνη του Αλλάχ να έχει, όταν οι άνθρωποι τον αποκαλούσαν, ψεύτη, ποιητή. Η απάντηση του Αλλάχ ήταν άμεση, «δεν Του διδάξαμε ποήιση και δεν πρέπει να γίνει τούτο. Αυτό που σας λέει είναι μηνύματα (από τον Αλλάχ) και σαφές Κοράνι», (Ιασίν, ٧٠).

Απαντάει επίσης ο Αλλάχ σ' αυτούς που τον κατηγορούσαν ότι είναι τρελός και μοναχός, «να το υπενθυμίζεις τον Αλλάχ, διότι δεν είναι ούτε μοναχός ούτε τρελός», (Αλ-Τούρ, ٢٩). Το ζήτημα κορυφώνεται ότι ο Αλλάχ ορκίζεται, υπερασπιζόμενος τον Προφήτη, «ορκίζομαι σ'

αυτό που μπορείτε να βλέπετε και σ' αυτό που δεν μπορείτε, Αυτά που σας λέει είναι λόγια ενός γενναίου Προφήτη και δεν είναι καθόλου λόγια ενός ποιητή και αυτό το πιστεύουν λίγοι από σας, ούτε είναι λόγια ενός μοναχού και αυτό το καταλαβαίνουν λίγοι από σας. Είναι λόγια που σας έρχονται από τον Θεό του σύμπαντος», (Αλ-χάακα, ٣٧ - ٤٣).

Ακόμα και όταν τον κατηγορούσαν ότι είναι περιπλανώμενος, ο Αλλάχ τον υπερασπιζόταν, «ορκίζομαι στα άστρα όταν πέφτουν ότι ο σύντροφός σας δεν είναι καθόλου περιπλανώμενος, και δεν λέει τίποτα από το μυαλό του, είναι λόγια εμπνευσμένα από τον ίδιο του Αλλάχ. Του τα έμαθε ένας δυνατός άγγελος (ο Γαβρίηλ)», (Αλ-νάτζμ, ١- ٤).

Ένα επίσης στοιχείο τίμησή του είναι ότι ο Αλλάχ τον έστειλε για όλον τον κόσμο και όχι μόνο για τους Άραβες. Στο σημείο αυτό αναφέρουμε τα λόγια του ίδιου του Προφήτη ο οποίος λέει, «ο Αλλάχ μου έδωσε πέντε πράγματα που δεν τα έδωσε σε κανέναν πριν από μένα, μου έδωσε ασφάλεια για ένα μήνα, και όλη η γη για μένα είναι σαν τζαμί γι' αυτό αν κάποιος από την ομματι (από τους πιστούς μου) θέλει να προσεύχεται να προσεύχεται σε όποια γη και αν βρίσκεται, επίσης ο Αλλάχ μου επέτρεπε την λεία, και όλοι οι προφήτες πριν από μένα ήταν απεσταλμένοι μόνο ο καθένας για την περιοχή και τους ανθρώπους του, ενώ εγώ είμαι απεσταλμένος για όλον τον κόσμο», (Αλ-μουχάρι).

Βλέπουμε επίσης πώς ο Αλλάχ τον τιμά, όταν ορκίζεται στη ζωή του, πράγμα που δεν το κάνει με άλλους, «μα τη ζωή σου αυτοί ζουν σε μεγάλη περιπλάνηση», (Αλ-χέτζρ, ٧٢). Επίσης την Ημέρα της Κρίσης ο Αλλάχ του θα του δώσει αποκλειστικά την άδεια να μεσολαβήσει

και να ζητήσει συγκώρηση για τους ανθρώπους, λέει ο ίδιος, «είμαι ο δοισπότης όλων των παιδιών του Αδάμ, και είμαι ο πρώτος που θα ανοίξει η γη την Ημέρα της Κρίσεως και θα βγει, επίσης είμαι ο μοναδικός που θα μεσολαβήσει». Ο Προφήτης Μωχάμαντ είναι έλεος του Αλλάχ για τον κόσμο. Λέει ο ίδιος, «εγώ είμαι ένα χαρισμένο έλεος». (Αλ-χάκιμ).

Το χρέος μας απέναντι στο Ιερό Κοράνι

Το Ιερό Κοράνι είναι το παντοτινό θαύμα που δεν μπόρεσαν οι άνθρωποι ούτε τα φαντάσματα να γράψουν κάτι το αντίστοιχο. Λέει ο Αλλά, «αν οι άνθρωποι και τα τζίνι μαζεύονταν για να γράψουν το αντίστοιχο δεν θα μπορούσαν ακόμα και αν ο ένας βοηθούσε τον άλλον», (αλ-Ισράα, ٨٨). Δεν μπόρεσε ούτε να γράψουν δέκα κεφάλια «σούρα» ούτε ένα κεφάλιο. Λέει ο Αλλάχ, «λένε πως Αυτός (ο Προφήτης), το δημιούργησε από δική του φαντασία, αν νομίζουν ότι λένε την αλήθεια τότε να δημιουργήσουν και αυτοί δέκα κεφάλια από την φαντασία τους και να ζητήσουν ό,τι βοήθεια θέλουν μακριά από τον Αλλάχ», (Χούντ, ١٣).

Το Κοράνι του έμαθε ο Αλλάχ στον Προφήτη του μέσω έμπνευσης, είναι το Σύνταγμα των μουσουλμάνων που επιμορφώνει τα ήθη και καθοδηγεί τους περιπλανώμενους, λέει ο Αλλάχ «αυτή η Βίβλος (το Κοράνι) δεν περιέχει τίποτα το ψευδές και είναι η καθοδήγηση των πιστών. Αυτοί που πιστεύουν στην μοίρα και τηρούν τις προσευχές και ξοδεύουν από αυτό που τους χαρίζουμε», (αλ-Μπάκαρα, ١-٣).

Το θαύμα του κορανίου φαίνεται όταν το άκουσαν τα τζίνι και το κατάλαβαν πίστεψαν αμέσως, λέει ο Αλλάχ, «σου στείλαμε μερικά τζίνι (χωρίς να τους βλέπεις), άκουσαν το Κοράνι και όταν τελειώσε η αγόρευση, πήγαν στους ανθρώπους τους και τους είπαν ότι άκουσαν αγόρευση μιας Βίβλου που το κατέβασε ο (Αλλάχ) μετά από τον Μωϋσή και που καθοδηγεί στον σωστό δρόμο». (αλ-Αχκάφ ٢٩). Δεν είναι μόνο τα τζίνι που τους προσέλκυε το Κοράνι, αλλά και οι Άγγελοι. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα που αναφέρει ο Ουσάϊντ ιμπν Χουντάϊρ, ο οποίος λέει ότι «ενώ διάβασα την σουράτ αλ-Μπάκαρα μέσα στην νύχτα και το άλογό μου ήταν δεμένο μόλις

άκουσε έκανε θόρυβο. Όταν σταμάτησα ηρέμησε και όταν ξανάρχισα ξαξανάκανε το ίδιο. Και επειδή ο γιος μου ο Ιάχια κοιμόταν δίπλα του φοβόμουν μην τον πατήσει. Όταν εξημέρωσε διηγήθηκα στον Προφήτη αυτό που έγινε. Τότε μου είπε: διάβαζε ω Ιμπν Χουντάϊρ διάβαζε. Τότε του αποκρίθηκα: φοβόμουν Προφήτα του Αλλάχ μην πατήσει το άλογο τον Ιάχια επειδή ήταν κοντά του. Και όταν κοίταξα τον ουρανό, τότε είδα κάτι σαν φανάρι. Τότε με ρώτησε: μήπως γνωρίζεις το τι ήταν αυτό; Τουαποκρίθηκα ο Αλλάχ και ο Προφήτης Του Γνωρίζουν. Μου είπε «αυτοί ήταν οι άγγελοι που κατέβηκαν χάρη στην φωνή σου και αν συνέχιζες την αγόρευση μέχρι το πρωί, τότε θα τους έβλεπαν και οι υπόλοιποι άνθρωποι», (αλ-Μουχάρι).

Το Κοράνι είναι ο λόγος του Αλλάχ που ανέλαβε ο ίδιος να το φυλάξει από κάθε αλλοιώση, «Εμείς στείλαμε το Κοράνι και Εμείς το Φυλάμε», (αλ-Χέτζερ, ⁹). Ο ίδιος ο Αλλάχ το χαρακτηρίζει ως αληθής Βίβλος και τα εδάφια του είναι πλήρη εξηγημένα για να τα καταλαβαίνουν όλοι οι άνθρωποι. Ο Προφήτης επίσης μαςπληροφόρησε για την μεγάλη αξία του Κορανίου τονίζοντας, «ο πιο καλός ανάμεσά σας είναι αυτός που μαθαίνει το Κοράνι και το διδάσκει στους άλλους», (αλ-Μπουχάρι). Το Κοράνι είναι επίσης σημαντικό μέσο για να κατέχει ο άνθρωπος κατάλληλη ψηλή θέση στην άλλη ζωή. Λέει επίσης ο Πρόφητης «όποιος διαβάσει γράμμα από το Κοράνι ανταμείβεται με Χάσανα και η κάθε χάσανα γίνεται δεκαπάσια. Και δεν λέω το Α-Λ-Μ ένα γράμμα όμως το καθένα είναι γράμμα ξεχωριστό», (Σουνάν αλ-Τερμιδί).

Ο Προφήτης τονίζει τη σημαντικότητα ανάγνωσης του Κορανίου λέγοντας στους πιστούς, «μην αφήνετε τις οικίες σας να γίνουν

τάφους. Ο Σατανάς αποφεύγει τις οικίες στις οποίες διαβάζεται το εδάφιο αλ-Μάκαρα», (Μούσλιμ). Αναφέρει επίσης ο ίδιος, «στην οικία που διαβάζεται το Κοράνι φεύγουν οι σατανάδες και μένουν οι άγγελοι επίσης διπλασιάζονται οι χαρές της. Ενώ εκείνη που δεν διαβάζεται το Κοράνι φεύγουν οι άγγελοι και μένουν οι σατανάδες επίσης λιγοστεύουν οι χαρές της», (Μουσαννάφ ιμπν άμπι Σάϊμπα).

Αν παρατηρούμε τη στάση των συντρόφων του Προφήτη απέναντι του Κορανίου θα δούμε πως αυτοί δεν άρνονταν μόνο στην αγόρευση και στην ακουή του αλλά προσπάθουσαν να το εφαρμόσουν στη καθημερινή τους ζωή. Προσπαθούσαν δηλαδή να τηρήσουν τις διαταγές του κατά γράμματος. Η στάση των συντρόφων του Προφήτη ήταν μια στάση της εφαρμογής, γι' αυτό δεν βιάζονταν να μαθάθουν όλο το Κοράνι απ' έξω, διότι χρειάζονταν χρόνο για να το κατανοήσουν και να το εφαρμόσουν σ' όλους τους τομείς της ζωής τους. Γι' αυτό μπορούμε να κατανοήσουμε την γρήγορη ανταπόκρισή τους όταν έμαθαν ότι το Κοράνι απαγορεύει την κατανάλωση του οινοπνεύματος, υποτάχθηκαν αμέσως στην διαταγή. Οι άνθρωποι του Κορανίου, δηλαδή που διαβάζουν και τηρούν τις διαταγές του Κορανίου είναι άνθρωποι του Αλλάχ όπως τονίζει άλλωστε ο Προφήτης.

Το Ιερό Κοράνι είναι το βασικό στοιχείο που προσδιορίζει την προσωπικότητα των μουσουλμάνων, διότι θεωρείται ως πηγή από την οποία αντλούν όλες τις οδηγίες που αφορούν στην ισλαμική θρησκεία. Γι' αυτό πρέπει οι άνθρωποι που γνωρίζουν την αραβική γλώσσα και μπορούν να το διαβάζουν στην να το κάνουν συστηματικά, διότι υπάρχουν άλλοι άνθρωποι που δεν έχουν αυτή την τύχη και προσπαθούν να το διαβάσουν σε μεταφράσεις, ενώ

κάποιοι άλλοι μπαίνουν στον κόπο και αναγκάζονται να μαθαίνουν αραβικά για να το διαβάσουν στην γλώσσα που γράφτηκε.

Διαβάζοντας όμως το Κοράνι πρέπει να στθούμε στο κάθε του εδάφιο για να το κατανοήσουμε σωστά. Διότι δεν αρκεί να το αγορεύουμε καθημερινώς δίχως να καταλάβουμε την ουσία του. Λέει ο Αλλάχ, «είναι μια ευλογημένη Βίβλος που την κατεβάσαμε σ' Σένα για να συλλογιστούν τα εδάφια του και να το κατανοούν οι λογικοί άνθρωποι», (Σάντ ʹʹ). Έτσι διατάζει ο Αλλάχ τους πιστούς να κατανοήσουν το Κοράνι και όχι απλά να το διαβάσουν.

Πρέπει ο άνθρωπος που διαβάζει το Κοράνι να δείχνει το απαραίτητο σεβασμό. Θα πρέπει δηλαδή το Κοράνι να φαίνεται στο ήθος του και στις κινήσεις του, διότι το Κοράνι βοηθάει τον άνθρωπο να απελευθερωθεί από τις κακίες και τον εγωισμό του, λέει ο Αλλάχ, «αυτό το Κοράνι οδηγεί στον σωστό δρόμο και αναγγέλλει στους πιστούςπου πράττουν πάντα το καλό ότι θα έχουν μεγάλη ανταμοιβή», (αλ-Ισράα ʹ).

Το κάλεσμα των Αποστόλων και των Προφητών στο Ιερό Κοράνι

Βασικά στοιχεία

Το Ισλάμ είναι μια θρησκεία μεταρρυθμίσεων

Παραδείγματα από τις μεταρρυθμιστικές προσπάθειες των προφητών στο Ιερό Κοράνι

Η ανάγκη να βελτιώνουμε τον εαυτόν μας

Οι επιδράσεις των μεταρρυθμίσεων πάνω στον άνθρωπο και την κοινωνία

Οι αρνητικές συνέπειες που προκύπτουν λόγω εγκατάλειψης μεταρρυθμίσεων

Τεκμήρια από το Ιερό Κοράνι:

Λέει ο Αλλάχ, «Είχαμε στείλει τους προφήτες μόνο για να καταγγέλλουν το καλό νέο και για να είδοποιήσουν από τις κακές συνέπειες», (αλ-Ανάμ, ٤٧).

Η μεταρρύθμιση είναι ένα στοιχείο που το Ισλάμ επιδιώκει. Ένα μια ανθρώπινη αξία που θα βοηθήσει πραγματικά στην ανάπτυξη όλου του κόσμου. Είναι επίσης μια θρησκευτική υποχρέωση διότι η μεταρρυθμίσεις θα συμβάλουν δυναμικά στον τερματισμό της διαφθοράς.

Οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να φανούν γενικά στην ανθρώπινη συμπεριφορά, και πρέπει να προσπαθήσει να περάσει τις

μεταρρυθμιστικές του σκέψεις στο γύρω τους περιβάλλον. Παρατηρούμε το γεγονός ότι ο Αλλάχ στο Ιερό Κοράνι συνδέει την πίστη του ανθρώπου με την μεταρρυθμιστική του ιδεολογία, λέει ο Αλλάχ, «αυτοί που πιστεύουν και πράττουν το καλό, δεν θα έχουν κανένα φόβο ούτε καμία στεναχώρια», (αλ-Αράαφ, 3^ο). Συνδέει επίσης την μετάνοια με το καλό έργο και την μεταρρύθμιση, «εκτός από αυτούς που πιστεύουν και πράττουν το καλό», (αλ-Μπάκαρα, 170.).

Δεν είναι μόνο αυτό, παρατηρούμε όμως ότι το βασικό μήνυμα των Αποστόλων ήταν η μεταρρύθμιση και να διορθώσουν αυτό που κατέστρεψαν οι άνθρωποι με τις αμαρτίες τους και με τις ηθικές φθορές τους. Γι' αυτό βλέπουμε πώς έστειλε ο Αλλάχ τους προφήτες για να διορθώσει ο καθένας τις ηθικιλες φθορές που υπήρξαν στην εποχή του.

Άξιον αναφορά είναι ότι ο Προφήτης Σουάϊμπ, την ειρήνη του Αλλάχ να έχει, προσπαθούσε να ανατρέψει τις δογματικές περιπλάσεις του λαού του, που τον οδήγησαν στην οικονομική διαφθορά. Ο Σουάϊμπ έθελε την ηθική μεταρρύθμιση του λαού του και αυτό θα τον οδηγούσε σε γενικές μεταρρυθμίσεις, «και τους ανθρώπους τους Μάντιεν, έχουμε στείλει τον Σουάϊμπ. Αυτός τους έλεγε: ω λαέ να λατρεύετε μόνο τον Αλλάχ διότι άλλον θεός εκτός από αυτόν δεν έχετε. Επίσης το μέτρημα και το ζύγισμά σας να μην είναι λειψά. Σας θεωρώ καλούς ανθρώπους και φοβάμαι να έχετε αυστηρή τιμωρία από τον Αλλάχ», (Χούντ, 1^ξ). Τονίζουμε ότι ο ίδιος ο Σουάϊμπ θεωρεί ότι οι προσπάθειες του για μεταρρυθμίσεις για να καρποφορούν πρέπει να υπάρξει θεϊκή παρέμβαση, «η κάθε επιτυχία μου είναι από τον Αλλάχ, πάνω σ' Αυτό βασίζομαι και σ' Αυτό θα ξαναγυρίσω».

Ο ίδιος τονίζει με τον τρόπο αυτό ότι οι μεταρρυθμίσεις που γίνονται από έναν άνθρωπο, πρέπει να γίνονται για το καλό όλων χωρίς δηλαδή να κρύβεται κανένα προσωπικό συμφέρον πίσω από αυτό. Οι μεταρρυθμίσεις του ήταν για όλη την κοινωνία, γι' αυτό λέει, όπως άλλωστε αναφέρει το Κοράνι, «Να φοβόσαστε τον Αλλάχ και με υπακούτε, και να μην υπακούτε εκείνους τους διαφθαρμένους που διασκορούν το κακό στην γη και κανένα καλό δεν επιδιώκουν», (αλ-Σουαράα, 100 - 102). Το ίδιο έκανε και ο Μωϋσής, την ειρήνη του Αλλάχ να έχει, όταν ήθελε να φύγει είπε στον αδελφό του τον Ααρών, «είπε ο Μωυσής στον αδελφό του τον Ααρών: να με αντικαταστήσεις και να εκπροσωπίσεις εσύ στον λαό μου και να κάνεις μόνο το καλό έργο και να μην ακολουθήσεις αυτούς που επιδιώκουν μόνο το κακό», (αλ-Αράαφ, 122).

Στο τέλος ήρθε ο Προφήτης του Ισλάμ για να κάνει και αυτός με τη σειρά του τις μεταρρυθμίσεις που χρειάζονται σ' όλους τους τομείς της ζωής. Προσπαθούσε δηλαδή να κάνει μεταρρυθμίσεις στην οικονομία, στην κοινωνία, στην πολιτική κλπ. Αν επικεντρώνει κανείς την προσοχή του στη ζωή του Προφήτη, την ειρήνη του Αλλάχ να έχει, θα παρατηρήσει ότι ο Προφήτης κατόρθωσε να χτίσει έναν μεγάλο πολιτισμό που περιέχει και μεγάλες ηθικές αξίες. Γνωρίζουμε από τις ιστορικές πηγές πώς ήταν η κοινωνία Του πριν την αποστολή του, όπου επικρατούσαν οι αδικίες, η μοιχεία, οι ληστείες, οι φόννοι κλπ. Ο Προφήτης αντιμετώπιζε όλα αυτά με μεταρρυθμιστική μέθοδο. Ο κύριος σκοπός του ήταν να βελτιώσει την ηθική της κοινωνίας, και αυτό ήταν η ουσία της αποστολής Του.

Γι' αυτό βλέπουμε ότι στην θρησκευτική πλευρά, προσπαθούσε να εξηγήσει στους ανθρώπους το θέμα της μονοθεϊκής λατρείας, και ότι

ο Αλλάχ είναι ένας και σ' αυτό βασιζόταν στον διάλογο χρησιμοποιώντας πειστικά τεκμήρια για να υποστηρίξει τη γνώμη του.

Οι μεταρρυθμίσεις είναι αναγκαίες για την ανάπτυξη της κοινωνίας επίσης θα βοηθούν δυναμικά στο να ενωθούν οι μουσουλμάνοι. Η έλλειψη των μεταρρυθμίσεων οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια προς την καταστροφή της κοινωνίας, της οικογένειας, με αποτέλεσμα να επικρατήσει η διαφθορά παντού στην κοινωνία. Τότε χάνονται οι αξίες της κοινωνίας και του πολιτισμού, διότι οι έλλειψη μεταρρυθμίσεων είναι βασικό στοιχείο της φτώχειας και της δυστυχίας.

Άξιον αναφοράς είναι επίσης ότι χάρη στις προοδευτικές μεταρρυθμίσεις θα γνωρίσει ο καθένας στην κοινωνία τα δικαιώματά του και τότε δεν θα εξαπατήσει των άλλων τα δικαιώματα. Οι μεταρρυθμίσεις θα καθορίσουν τον ρόλο του καθενός από μας σ' όλους τους τομείς, και έτσι θα κάνει ο καθένας τη δουλειά του καθώς πρέπει. Δίνουν επίσης την ευκαιρία στο να αναλάβουν αυτοί που αξίζουν, να εφαρμόζεται δηλαδή η αξιοκρατία. Με τον τρόπο αυτό θα περιοριστεί η διαφθορά και θα τελειώσει η αδικία στην κοινωνία. Οι μεταρρυθμίσεις δεν είναι μόνο στα καθημερινά πράγματα, αλλά και στην θρησκεία. Και αυτό απαιτεί την σωστή κατανόηση των κειμένων. Αυτό το ζητούσε και ο Προφήτης από τον Αλλάχ, τητούσε δηλαδή από τον Αλλάχ να του καθοδηγήσει σ' όλα στην δογματική του πίστη, στην καθημερινή ζωή αλλά και την ημέρα της κρίσεως.

Η κοινωνία μας απαιτεί ριζικές μεταρρυθμίσεις, ιδιαίτερα στις μέρες μας, διότι επικρατούν τα διαφθαρμένα ήθη, οι απάτες, χάθηκε και ο

σεβασμός προς των μεγάλων ανθρώπων, των επιστημόνων και των γονεών.

Γι' αυτό οι μεταρρυθμίσεις μέσα στην κοινωνία δεν πρέπει να είναι καθόλου στιγμιαίες, πρέπει όμως να συνεχίσουν για το καλό όλων. Σ' αυτό χρειάζεται να συμβάλει καθένας γιατί δεν μπορεί ένας μόνος του. Ο Προφήτης λέει, «αν έρθει η μέρα της κρίσεως και κάποιος κρατάει στα χέρια του ένα μικρό δέντρο δοινικιάς, τότε να μην σηκωθεί μέχρι να το φυτέψει εφ' όσον μπορεί να το κάνει». (αλ-Μπουχάρι). Σημειωτέον είναι ότι οι μεταρρυθμίσεις πρέπει πρώτα να ξεκινήσουν από τον άνθρωπο, και την οικογένεια και μετά την κοινωνία.

Οι μεταρρυθμίσεις έχουν το θετικό του αποτέλεσμα στον άνθρωπο σε τούτη τη ζωή και στην άλλη. Το Ιερό Κοράνι τονίζει το θέμα αυτό σε πολλά σημεία και καλεί τους πιστούς να το συλλογιστούν, «αν κάνετε καλό έργο και φοβηθείτε τον Αλλάχ, τότε θα δείτε ότι ο Αλλάχ είναι Παντελεήμων».

Τα χαρακτηριστικά των πιστών

Ο Αλλάχ έχει μεγόλο έλεος για τους δούλους Του γι' αυτό τους έστειλε Αποστόλους που να τους καθοδηγήσουν στο σωστό δρόμο και για να μην έχει κανείς καμία δικαιολογία ότι δηλαδή δεν γνώριζε, λέει ο Αλλάχ «Απόστολοι αναγγέλλουν τα καλά νέα και που προειδοποιούν επίσης για να μην έχουν οι άνθρωποι καμία δικαιολογία απέναντι στον Αλλάχ αφού τους έστειλε Αποστόλους», (αλ-Νεσάα, 160).

Η πίστη στον Αλλάχ είναι το πιο υψηλό και σημαντικό στοιχείο που έφεραν οι Προφήτες (την ειρήνη του Αλλάχ να έχουν). Αυτή η πίστη στον Αλλάχ σημαίνει η σταθεροποίηση του δόγματος στην καρδιά, δηλαδή να πιστεύει στον Αλλάχ, στους Άγγελους, στις Βίβλους, στους Προφήτες, στην Ημέρα της Κρίσεως και στην μοίρα είτε αυτή η μέρα καλή είτε κακή. Και πρέπει ο κάθε πιστός να τηρεί όλες τις θρησκευτικές υποχρεώσεις που ορίζει ο θεϊκός νόμος, και όλες τις προσταγές και τις απαγορεύσεις που ανέφερε ο Προφήτης την ειρήνη του Αλλάχ να έχει.

Το να γνωρίζει κανείς τον Αλλάχ είναι η αχρή της πίστης, λέει ο Αλλάχ, «να γνωρίζεις ότι δεν υπάρχει άλλος θεός παρά μονάχα ο Αλλάχ και να ζητήσεις συγχώρηση για τις αμαρτίες σου επίσης για τις αμαρτίες των άλλων πιστών. Ο Αλλάχ γνωρίζει το πού θα καταλήξετε», (Μουχάμαντ, 19).

Η πίστη στον Αλλάχ σχετίζεται επίσης με την καλή πράξη. Αυτά τα δυο στοιχεία δεν χωρίζονται, αναφέρονται με ταζί και στο Ιερό Κοράνι, «εκείνοι που πιστεύουν και πράττουν το καλό, θα μπούν στον Παράδεισο και εκεί θα έχουν αιώνια ζωή», (αλ-Μπάκαρα, 177). Λέει επίσης ο Αλλάχ, «εκείνοι που πιστεύουν και κάνουν καλές πράξεις, ο Θεός θα τους καθοδηγήσει χάρη στην πίστη τους. Θα έχουν επίσης τρεχόμενα ποτάμια και πλούσιους παραδείσους», (Ιουνίς, 9). Άξιον αναφορά είναι το γεγονός ότι η πίστη αυξάνεται με την υπακοή στον Αλλάχ και μειώνεται με την

άρνηση της υπακοής. Γι' αυτό υπάρχει διαφορά στην πληρότητα της πίστης από έναν άνθρωπο στον άλλον.

Βλέπουμε πώς ο Προφήτης ενδιαφερόταν πάντα να διδάξει στους πιστούς τις βασικές έννοιες της πίστης και του ισλαμικού δόγματος. Γι' αυτό, καθώς αναφέρεται στο Χαντίθ, τους διδάξε τα βασικά στοιχεία βάση των οποίων γίνεται ο άνθρωπος πιστός. Αυτό φαίνεται όταν του ήρθε μια μέρα ο αρχάγγελος Γαβριήλ, ενώ ο Προφήτης καθόταν με τους συντρόφους του, και άρχισε να τον ρωτήσει: ω Μουχάμαντ, πες μου τι είναι το Ισλάμ; Του αποκρίθηκε: το Ισλάμ είναι να μαρτυρήσει ότι δεν υπάρχει άλλος Θεός παρά μόνο ο Αλλάχ και ο Μουχάμαντ είναι Προφήτης του, και να τηρείς τις προσευχές, την ελεημοσύνη. Επίσης να νυστεύει το Ραμαζάνι και να προσκινήσεις την Μέκκα, αφού φυσικά μπορείς. Το αποκρίθηκε έχεις δίκιο. Τον ρώτησε τι σημαίνει η πίστη; Του απάντησε: να πιστεύει στον Αλλάχ, στους Αγγέλους του, στις Βίβλους, στους Προφήτες του και στην μοίρα. Τότε του είπε: έχεις δίκιο. Και μετά τον ρώτησε ποιο είναι το Ιχσάν «η υπέρτατη πίστη»; Του απάντησε: το Ιχσάν είναι να λατρεύει τον Αλλάχ σαν να τον βλέπεις, διότι ναι μην εσύ δεν τον βλέπει όμως Αυτός σε βλέπει. Τέλος τον ρώτησε "πότε είναι η ημέρα της κρίσεως; Και του αποκρίθηκε: γνωρίζω ό,τι γνωρίζεις και εσύ, δηλαδή δεν γνωρίζει πότε είναι». (Μούσλιμ). Ο Προφήτης δεν γνωρίζει πότε θα είναι η ημέρα της κρίσεως, όμως μας ανέφερε τα βασικά της σημάδια.

Οι πιστοί έχουν γνωστικά χαρακτηριστικά, ένα από αυτά είναι ο φόβος από τον Αλλάχ. Δηλαδή πρέπει να γεμίσει ο κάθε πιστός την καρδιά του με τον φόβο από τον Αλλάχ. Αυτό το γεγονός καθίσταται ένα βασικό στοιχείο που θα τον εμποδίσει από το να κάνει κακές πράξεις. Λέει ο Αλλάχ, «οι αληθινοί πιστοί είναι αυτοί που όταν αναφέρεται ο Αλλάχ έχουν μεγάλο φόβο στις καρδιές του και όταν διαβάζεται το Κοράνι μπροστά τους γίνονται όλο και πιο πιστοί. Αυτοί βασίζονται πάνω στον Αλλάχ σ' όλοες τους τις πράξεις», (αλ-Ανφάλ, 2-3).

Άλλο στοιχείο του πιστού είναι να λατρεύει τον Αλλάχ και μόνο, αυτό είναι το δικαίωμα του Αλλάχ στους ανθρώπους. Διότι ο Αλλάχ δημιούργησε όλα τα δημιουργήματα, τους ανθρώπους, τους αγγέλους, τα τζίνι, τα ζώα κ.ά. για να τον λατρεύουν, λέει ο Αλλάχ, «δημιούργησα τους ανθρώπους και τα τζίνι μόνο και μόνο για να μελατρεύουν». Άρα η αποστολή και η παρουσία των ανθρώπων στην γη έχει ως βασικό σκοπό την λατρεία του μοναδικού θεού. Αν τηρούν αυτό τότε η αμοιβή τους θα είναι ο παράδεισος, λέει ο Προφήτης, απευθυνόμενος στον σύντροφό του τον Μουάδ, «ω Μουάδ γνωρίζεις ποιο είναι το δικαίωμα του Αλλάχ στους ανθρώπους και ποιο είναι το δικαίωμα των ανθρώπων στον Αλλάχ; Ο Μουάδ αποκρίθηκε ο Αλλάχ γνωρίζει και ο Προφήτης του επίσης. Τότε είπε ο Προφήτης το δικαίωμα του Αλλάχ στους ανθρώπους είναι να λατρεύουν τον Αλλάχ και να μην μοιράζουν αυτή την λατρεία με κανέναν άλλον. Και το δικαίωμα των ανθρώπων στον Αλλάχ είναι να τους πηγαίνει στον παράδεισο. τότε είπε ο Μουάδ: να το πω αυτό στους ανθρώπους Προφήτα του Αλλάχ; Να το πω στους ανθρώπους αυτό; Του απάντησε: όχι για να μην τεμπελιάζουν. (Μούσλιμ).

Βασικό στοιχείο του πιστούς επίσης είναι να τηρεί τις προσευχές του. Γι' αυτό λέει ο Αλλάχ, «θα πετύχουν οι πιστοί που τηρούν τις προσευχές τους με πληρότητα και φόβο». Η προσευχή είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα της ισλαμικής θρησκείας, λέει ο Αλλάχ, «να τηρείτε τις προσευχές σας και να δίνεται ελεημόσυνη», (αλ-Μπάκαρα, 177).

Όμως πρέπει ο άνθρωπος να τηρεί τις προσευχές του καθώς πρέπει δηλαδή με φόβο από τον Αλλάχ και να επικεντρώνει την προσοχή του σ' αυτές. Οι προσευχές βοηθούν τον πιστό να έχει καλό ήθος και ύφος, διότι οι προσευχές απαγορεύουν τις κακές πράξεις.

Χαρακτηριστό στοιχείο επίσης του πιστού είναι να ξοδεύει για χ'αρη του Αλλάχ δίνοντας στους φτωχούς και στους ανθρώπους που έχουν ανάγκη. Ακόμα και αν αυτοί οι φτωχοί είναι συγγενείς του, αυτό ανταμείβεται από

τον Αλλάχ. Αυτά τα χαρακτηριστικά στοιχεία προσδιορίζουν τον πιστό άνθρωπο. Και αν τα τηρεί κανείς αυτό θα είναι προς όφελος του ίδιου και της κοινωνίας του αλλά και προς όφελος της πατρίδας του.

Τα πλεονεκτήματα των συντρόφων του Προφήτη καικάποια

παραδείγματα από τον βίο τους

Ο Αλλάχ διάλεξε στον Προφήτη Του συντρόφους αγαθούς και τίμους που τον πίστευαν και τον υποστήριζαν. Τους δίδασκε ο Προφήτης και άντλουσαν από την καθαρή του πηγή που ξεχειλίζει από δύναμη και πίστη. Γι' αυτό ήταν οι πιο πιστοί, οι πιο μορφωμένοι, είχαν επίσης μεγάλη ικανότητα κατανόησης και πάντα έκαναν το καλό. Αυτοί οι σύντροφοι σήκωναν ψηλά τη σημαία της θρησκείας υπηρετώντας μόνο τον Αλλάχ. Αυτοί κέρδισαν την ευλογία και του Αλλάχ. Βλέπουμε πώς ο Αλλάχ τους επαινεί στο Ιερό Κοράνι λέγοντας, «οι πρώτοι πιστοί από τους Μετανάστες «αλ-Μουχατζερίν» και οι υποστηρικτές «αλ-Ανσάρ» που τους ακολούθησαν πιστά, όλους αυτούς τους ευλογεί ο Αλλάχ. Και αυτοί παραμένουν ικανοποιημένοι από τον Αλλάχ. Αυτοί θα έχουν επίσης παραδείσους με ποτάμια όπου εκεί θα έχουν αιώνια ζωή. Αυτό καθαυτό είναι το μεγαλύτερο κέρδος», (αλ-Ταούμπα 100). Εκείνο ήταν οι σύντροφοι του Προφήτη που τους του επέλεξε ο Αλλάχ.

Εκείνη η γενιά ήταν η πρώτη που κατέφερε να αλλάξει το πρόσωπο της ζωής, κουβαλούσαν και το το προφητείο λυχνάρι για να φωτίσουν το δρόμο μπροστά σ' όλη την ανθρωπότητα. Γι' αυτό όλες οι προσπάθειες που κάνουμε για να γίνουμε όπως αυτοί είναι μάταιες. Λέει ο Προφήτης επαινώντας τους συντρόφους του «μα τον Αλλάχ, που κρατά την ψυχή μου, αν ο καθένας από σας ξοδεύει όπως το βουνό του Ούχουντ σε χρυσάφι, δεν θα φτάσει σ' αυτό που έκαναν ούτε στο μισό του» (αλ-Σαϊχάν». Όλο αυτό επειδή οι σύντροφοι του Προφήτη κόπιαζαν πολύ για να διαδώσουν την θρησκεία του Αλλάχ προσφέροντας ακόμη και τις ψυχές και τις περιουσίες τους προς την χάρη του Αλλάχ και του Προφήτη Του. Λέει ο Αλλάχ, «ο Αλλάχ εξαγάρασε από τους πιστούς τις ψυχές και τις περιουσίες τους με τον παράδεισο όταν αυτοί μάχονται για τον Αλλάχ, σκοτώνουν και σκοτώνονται. Ο Αλλάχ τηρεί τις υποσχέσεις Του, όπως αναφέρεται άλλωστε την Τορά, στο Ευαγγέλιο. Κανείς

δεν τηρεί τις υποσχέσεις όπως ο Αλλάχ. Να χαίσετε την εξαγορά σας διότι αυτό είναι μεγάλο κέρδος», (αλ-Ταουμπά 111).

Όπως γνωρίζουμε το δικαίωμα του Προφήτη πάνω μας δηλαδή να διαβάζουμε την ιστορία του βίου του και να τον ακολουθούμε, επίσης να τηρούμε την Σαρ'α του, χρειάζεται να γνωρίζουμε τα καμώματα των συντρόφων του και την ιστορία τους γιατί αυτό θα μας βοηθήσει να μιμηθούμε το έργο τους σ' όλους τους τομείς. Αυτοί ήταν οι άνθρωποι που τους επέλεξε ο Αλλάχ για τον Προφήτη Του και για να διαδώσουν την θρησκεία Του.

Ο Αλλάχ αναφέρει κάποια χαρακτηριστικά τους στο Ιερό Κοράνι για να δείξει την υψηλή θέση που κατέχουν, «ο Μουχάμαντ ο Προφήτης του Αλλάχ και οι οπαδοί του έχουν σκληρή στάση απέναντι στους άπιστους ενώ μεταξύ τους πάντα υπάρχει το έλεος. Τους βλέπει κανείς πάντοτε να τηρούν τις προσευχές τους ζητώντας από τον Αλλάχ την ευλογία και τις χαρές. Στα μέτωπά τους έχουν σημάδια από τις πολλές προσευχές, αυτά είναι τα χαρακτηριστικά τους στην Τορά. Ενώ στο Ευαγγέλιο παρουσιάζονται σαν καλλιέργειες που που δίνουν τους άφθονους καρπούς τους, πράγμα που ικανοποιεί τους καλλιεργητές. Όλο αυτό προκαλεί την λύπη και τη στεναχώρια των απίστων. Ο Αλλάχ υπόσχεται στους πιστούς από αυτούς που πράττουν πάντα το καλό έργο συγχώρηση και μεγάλη ανταμοιβή», (αλ-Φάτχ, 19). Παρατηρούμε πώς ο Αλλάχ χαρακτηρίζει τη στάση τους απέναντι στους άπιστους ως σκληρή, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι ήταν άδικοι μαζί τους. Τους ευλόγησε ο Αλλάχ, όπως αναφέρει το Κοράνι, «ο Αλλάχ είναι ικανοποιημένος από τους πιστούς που σου δίνουν την υπ'οχυσή του κάτω από το δέντρο. Ο Αλλάχ γνωρίζει τι κρύβουν οι καρδιές τους γι' αυτό τους χάρισε μεγάλη ψυχραιμία και τους έταξε σύντομη θριαμβευτική κατάκτηση», (αλ-Φάτχ 18).

Τα λεγόμενα του Προφήτη «τα Χαντίθ» τονίζουν την ιδιαίτερη θέση που κατέχουν οι σύντροφοί του. Πολλές φορές μάλιστα, εντοπίζουμε αρκετά επαινητικά λόγια εκ μέρους του για τους συντρόφους του. Χαρακτηριστικό είναι αυτό που αναφέρει ο Αμπντουλλάχ ιμπν Μασούντ, την ευλογία του

Αλλάχ να έχει, ο οποίος αναφέρει ότι ο Προφήτης λέει, «η καλύτερη γενιά είναι η δική μου μετά αυτή που ακολουθεί και εκείνη που θα ρθει μετά». Ο κύριος λόγος βάση του οποίου η γενιά του ήταν η καλύτερη είναι ότι πιστοί από αυτή την γενιά τον πίστευαν και τον υποστήριζαν και αντέχαν τα παθήματα προς την χάρη του Αλλάχ.

Σημειωτέον είναι επίσης αυτό που αναφέρει ο Αμπντουλλάχ ιμπν Μασούντ, ο οποίος είπε «ο Αλλάχ κοίταξε μέσα στις καρδιές των ανθρώπων και επέλεξε την καρδιά του Μουχάμαντ ως την καλύτερη και αγνή καρδιά γι' αυτό τον επέλεξε για την αποστολή Του. Ύστερα κοίταξε πάλι στις των ανθρώπων και βρήκε, μετά από εκείνη του Μουχάμαντ, τις καρδιές των συντρόφων του και του έκανε συμβούλους του. Μάχονταν για την θρησκεία του Αλλάχ. Εντούτοις, αυτό που θεωρούν οι Μουσουλμάνοι καλό, τότε θα είναι καλό και για τον Αλλάχ, και αυτό που θεωρούν κακό τότε κακό θα είναι και για τον Αλλάχ».

Οι σύντροφοι του Προφήτη ήταν και είναι σαν μια ασπίδα, είναι η ασφάλεια της Ομμάχ. Λέει ο Προφήτης, «τα αστέρια είναι η ασφάλεια του ουρανού και αν ξαφανιστούν τότε συμβεί στον ουρανό αυτό που της είχε υποσχεθεί. Και εγώ είμαι η ασφάλεια για τους συντρόφους μου και αν φύγω εγώ, τότε θα συμβεί σ' αυτούς αυτό που τους είχε γραφτεί. Επίσης οι σύντροφοί μου είναι η ασφάλεια της Ομμάχ μου και όταν αυτοί φύγουν τότε θα συμβεί στην Όμμαχ αυτό που της είχε υποσχεθεί», . (Μουσόλιμ). Οι παρουσία των συντρόφων του Προφήτη φύλαγε την Όμμαχ από τις περιπλανήσεις.

Βλέπουμε επίσης ότι ο Αλλάχ μαρτυρεί και επιβεβαιώνει την γενναιοδωρία τους και τον κόπο τους στον δρόμο Του. Λέει ο Αλλάχ, «Όμως ο Προφήτης και οι πιστοί μάχονταν με τις ψυχές τους και τις περιουσίες τους, αυτοί θα έχουν τις χαρές και εν τέλει αυτοί θα είναι οι επιτυχημένοι. Ο Αλλάχ τους προετοίμασε παραδείσους με ποτάμια όπου θα ζήσουν αιώνια. Αυτό θα είναι το απόλυτο μεγάλο κέρδος», (αλ-Ταούμπα ʌʌ-ʌʳ). Μεταξύ των συντρόφων του Προφήτη υπήρχε ένας ανταγωνισμός στο ποιος θα έχει την πρωτιά να κάνει καλή πράξη. Τέτοια πράξη έγινε από τους δυο μεγάλους ευεργέτες και

συντρόφους του Προφήτη, τον Αμπού Μπάκρ και τον Ομάρ. Οι δυο αυτοί ανταγωνίστηκαν μια μέρα για το ποιος θα κάνει την μεγαλύτερη ελεημοσύνη, εν τέλει κέρδισε ο Αμπού Μπάκρ. Ο οποίος όταν τον ρώτησε ο Προφήτης τι άφησε στην οικογένειά σου; Του απάντησε με απόλυτη σιγουριά, τους άφησα τον Αλλάχ και τον Προφήτη του». (αλ-Τερμεντι). Ένα ακόμα παράδειγμα της καλής και πιστής γυναίκας είναι η Νασίμπα μπεντ Κά'μπι αλ-Ανσαρία. Ο Προφήτης μίλησε για την γυναίκα αυτή λέγοντας «την ημέρα του Ούχουντ «της μάχης του Ούχουντ» δεν υπήρχε ούτε μια φορά που να κοιτούσα δεξιά και αριστερά χωρίς να έβλεπα την Ουμ Αμμάρ να μάχεται για να με υπηρασπιστεί. Μέχρι που ήρθε κάποιος που ήθελε να φονεύσει τον Προφήτη όμως όσο προσπαθούσε έβρισκε την Ουμ Αμμάρ μπροστά του. Άρχισε να την χτυπήσει στον ώμο της μέχρι που της έσπασε το κούκαλο από τα δυνατά χτυπήματα του ξίφους. Τότε της είπε ο Προφήτης «πόσο αντέχει Ουμ Αμμάρ!», και αυτή απάντησε μα αντέχω και αντέχω και αντέχω. Μετά της είπε να του ζητήσει ό,τι θέλει, και αυτή ζήτησε να τον συντροφεύσει στον παράδεισο. Και της απάντησε όχι μόνη σου Ουμ Αμμάρ αλλά θα έχεις και την οικογένειά σου.

Αυτοί ήταν οι σύντροφοι του Προφήτη που θα πρέπει να τους μαθαίνουμε στα παιδιά μας και πρέπει να τους μαθαίνουμε πώς να τους μιμηθούν.

Η αγάπη και ο σεβασμός είναι δυο υποχρεωτικά στοιχεία που πρέπει να τα έχει ο κάθε Μουσουλμάνος για τους συντρόφους του Προφήτη. Λέει ο Προφήτης αναφερόμενος στους στους Ανσάρ, «μόνος ένας πιστός τους αγαπάει, ενώ ο διπρόσωπος τους μισεί. Όποιος τους αγαπάει τον αγαπάει και ο Αλλάχ και όποιος τους μισεί τον μισεί και ο Αλλάχ». Η Σαρ'α απαγορεύει την κάθε είδους προσβολή των συντρόφων του Προφήτη, διότι αυτός που τους επέλεξε για την συντροφιά του Προφήτη είναι ο Αλλάχ.

Άξιον αναφοράς είναι το γεγονός ότι οι σύντροφοι του Προφήτη κατείχαν το καλό ήθος και είχαν μεγάλη γενναιοδωρία επίσης έδωσαν το καλύτερο παράδειγμα στην επιστήμη και το έργο. Έκαναν μεγάλες θυσίες για την θρησκεία του Αλλάχ, λέει ο Αλλάχ «για τους φτωχούς αυτούς μεταμάστες

«Μουχατζερέν», που τους έχουν εκβάλλει βίαιως από τις κατοικίες τους και τις περιουσίες τους, αναζητώντας τις χαρές από τον Αλλάχ και την συγχώρησή Του. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του Σουχάιμπ αλ-Ρούμι ο οποίος απεφάσισε να δώσει όλη του την περιουσία στους απίστους για να τον αφήσουν να ταξιδέψει εν τέλει έγινε αυτό. Ο Προφήτης ενθουσιάστηκε από την πράξη του και φώναξε «κέρδισε ο Σουχάιμπ κέρδισε ο Σουχάιμπ».

Δεν ήταν μόνο οι άντρες αλλά και οι γυναίκες που θυσίαζαν για την διάδοση της ισλαμικής θρησκείας, χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η Χαντέζτα μεντ Χουάιλεντ η οποία υποστήριξε τον σύζυγό της τον Προφήτη. Σημειωτέον είναι αυτό που έκανε όταν του ρθει η έπνευση για πρώτη φορά. Ήταν η πρώτη γυναίκα που τον πίστεψε.

Προς ισόρροπη και σταθερή οικογενειακή σχέση

Το Ισλάμ δίνει μεγάλο ενδιαφέρον στην οικογένεια διότι είναι η πρώτη και η πιο σημαντική πέτρα στο κοινωνικό οικοδόμημα. Γι' αυτό όσο ακέραια και σταθερή η οικογένη τόσο θα είναι και η κοινωνία και αντίθετα. το Ισλάμ επιβάλλει κανόνες και κριτήρια που οργανώνει και ελέγχει την οικογένεια και που εξασφαλίζουν την σταθερότητά της. Αυτό το γεγονός θα διαφυλάξει το άτομο αλλά και ολόκληρη την κοινωνία.

Το Ισλάμ ενδιαφέρεται για την οικογένεια πριν αρχίζει, βάζοντας δηλαδή τα απαραίτητα κριτήρια που εξασφαλίζουν την αρμονία ανάμεσα στα μέλη της. Αυτό καθαυτό το γεγονός περιορίζει τα αίτια της καταστροφής της. Γι' αυτό παρατηρεί κανείς πώς η ισλαμική θρησκεία υποχρεώνει τον πιστό να δημιουργήσει μια οικογένεια με όρους και κριτήρια που να ταυτίζονται με την ανθρώπινη υπερηφάνεια και αυτό γίνεται μέσο γάμου. Λέει ο Αλλάχ, «έχουμε δημιουργήσει ζεύγος από το κάθε είδος», (αλ-Δαριάτ १9).

Το Ισλάμ ωθεί τους οπαδούς να νυμφεύονται και να δημιουργούν οικογένειες διότι αυτό θα διαφυλάσσει την τιμή και την αγνότητα από την ακολασία και την ανηθικότητα. Επίσης ο γάμος θα βοηθήσει πολύ σημαντικά στην σύσφιξη σχέσεων ανάμεσα στους ανθρώπους της κοινωνίας. Λέει ο Αλλάχ στο Κοράνι, «να παντρευέστε τους άγαμους και τους καλούς και τις καλές ακόμα και αν είναι φτωχοί ο Αλλάχ θα τους δώσει από τις χαρές. Ο Αλλάχ έχει και γνωρίζει τα πάντα. Αυτοί όμως που δεν κατέχουν περιουσίες να φυλάξουν την αγνότητά τους μέχρι που να τους εμπλουτίσει ο Αλλάχ», (αλ-Νούρ 32). θεωρούμε επίσης αναγκαίο να αναφέρουμε αυτό που είπε ο Προφήτης, «Ω νέοι όποιος δύναται από σας και έχει τα μέσα καλύτερα να παντρευτεί, διότι

αυτό θα σας φυλάξει στο να κοιτάει κανείς από σας παρ' έξω. Και όποιος δεν μπορεί τότε καλύτερα να νηστεύσει».

Το Ισλάμ απαγορεύει τον κάθε είδους μοναχισμό. Αυτό το αποδεικνύει η στάση του Προφήτη από τον Οθμάν ιμπν Μαδούν όταν του απαγόρευσε τον μοναχισμό. Σχολίασε μάλιστα ο Σάντ ιμπν Αμπι Ουκκάς λέγοντας αν του τον επέτρεπε ο Προφήτης τότε θα είχαμε όλοι ευνουχιστεί», (αλ-Μπουχάρι). Το Ισλάμ απαγορεύει τις υπερβολές σ' όλα τα πράγματα. Είναι μια θρησκεία που έχει ως βασικό στοιχείο «το πάν μέτρον άριστον». Αυτό το επιβεβαιώνει η στάση του Προφήτη από τα τρία άτομα που ήθελαν να μάθουν για τον τρόπο με τον οποίο λατρεύει τον Αλλάχ. Φαίνεται όμως ότι δεν τους ήταν αρκετό αυτό που άκουσαν γι' αυτό είπαν «και πού είμαστε από αυτό που είναι ο Προφήτης! Ο Αλλάχ του συγχώρησε όλες του τις αμαρτίες». Ύστερα είπε ένας από αυτούς: εγώ θα προσεύχομαι όλη την νύχτα και ποτέ δεν θα κοιμάμαι. Και δεύτερος είπε: εγώ θα νηστεύω όλο τον χρόνο. Και ο τρίτος είπε: εγώ δεν θα αγγίζω ποτέ καμία γυναίκα. Όταν έμαθε ο Προφήτης αυτό που απεφάσισαν τους κάλεσε και τους ρώτησε: εσείς είπατε αυτά τα λόγια; Και τους είπε «εγώ φοβούμαι τον Αλλάχ πιο πολύ από όλους σας και παρ' όλ' αυτά όμως νηστεύω και τρώω, προσεύχομαι και κοιμάμαι επίσης νυμφεύομαι. Όποιος δεν του αρέσει η Σούννα μου, τότε δεν είναι από τους πιστούς», (αλ-Μπουχάρι).

Γνωρίζοντας τη σημαντική θέση της οικογένειας και την ανάγκη για γαλήνη και σταθερότητα που απαιτούν η Σαρ'αα αλλά και οι συνθήκες της ζωής, το Ισλάμ υποχρεώνει τον πιστό να κάνει το εξής:

- Η καλή επιλογή του συντρόφου. Ο Προφήτης συμβουλεύει τους πιστούς να είναι πάντα προσεχτική όταν πρόκειται για γάμο και να επιλέξουν την μελλοντική μητέρα των παιδιών του και ότι

πρέπει να ξέρει ότι την γυναίκα που θα επιλέξει θα της εμπιστευτεί την τιμή του και την περιουσία του. Τονίζει ο Προφήτης ότι, «η ζωή περιέχει απολαύσεις και η καλύτερη απόλαυση στη ζωή είναι η καλή και αγαθή σύζυγος».

- Η επιλογή πρέπει να γίνει με θρησκευτικά κριτήρια. Στο σημείο αυτό τονίζει ο Προφήτης ότι, «η γυναίκα παντρεύεται με βάση τεσσάρων στοιχείων, την περιουσία που έχει, την ευγενική της καταγωγή, το κάλλος της και την θρησκευτική της πίστη. Να νυμφευθείς αυτήν που έχει θρησκευτική πίστη», (αλ-Μπουχάρι).

Ο Προφήτης συμβουλεύει τους συντρόφους του και όλους τους πιστούς να επιλέγουν την σύζυγό τους με βάση θρησκευτικών κριτηρίων, λέει μάλιστα, «αν σας έχετε κάποιος που γνωρίζεται το καλό του ήθος και εμπιστεύετε την θρησκευτική του πίστη τότε να τον παντρεύεστε και αν δεν το γίνεται αυτό τότε θα επικρατήσει στη γη η ανηθικότητα», (αλ-Τερμιδί).

- Ένα ακόμα στοιχείο της σταθερότητας της οικογενείας είναι να φροντίζει ο κάθενας το αυτονόητο και να γνωρίζει τα δικαιώματά του και τα καθήκοντά του. Το Ισλάμ ορίζει τα δικαιώματα των συζύγων, γυναικών και ανδρών, αναφέρει ο Αλλάχ στο Κοράνι, «οι σύζυγοι έχουν και αυτές τα ανάλογα δικαιώματα με τη διαφορά ότι οι άντρες έχουν το ανώτερο χέρι», (αλ-Μπάκαρα ١٢٧). Σκόπιμο είναι να αναφερθεί το γεγονός ότι δεν δικαιούται κανείς από την οικογένεια να ζητήσει τα δικαιώματά του πριν τηρεί ο ίδιος τα καθήκοντά του.

Μέσα στην οικογένεια ο καθένας έχει κάποια καθήκοντα, πρέπει δηλαδή ο καθένας να συμμετάσχει ενεργητικά στις υποχρεώσεις της οικογένειας, αυτό το τονίζει ο ίδιος ο Προφήτης λέγοντας, «ο καθένας

από σας είναι υπεύθυνος και θα λογοδοτείται για την εθύνη που έχει», (αλ-Μπουχάρι). Επίσης ρωτήθηκε ο Προφήτης, την ειρήνη του Αλλάχ να έχει, για το ποια είναι τα δικαιώματά της συζύγου, τότε ανταποκρίθηκε, «να την ταΐζει από αυτό που ταΐζεσαι, να την ντύνεις, να μην την δέρνεις, να μην την προσβάλλεις, να μην την παρατάς εγκαταλείπωντας το σπίτι», (Σούναν Αμπι Ντοούντ).

Η Ασμάα μπιντ αλ-Ανσαρία είπε, απευθυνόμενη στον Προφήτη, «εμείς είμαστε οι γυναίκες σας και είμαστε εγκλωβισμένες και περιορισμένες στα σπίτια σας (των ανδρών), μας χρησιμοποιείτε για να ικανοποιείτε τις ερωτικές σας πεποιθήσεις, κουβαλάμε και τα παιδιά σας. Ενώ εσείς άντρες έχετε την ανώτερη θέση λόγω της προσευχής της Πρασκευής, των προσευχών σε ομάδα (Τζαμάα), της επίσκεψη των ασθενών, της παρουσίας σας στις κηδείες, του προσκινήματος στην Μέκκα, και το καλύτερο ανάμεσα σ' όλα αυτά είναι το Τζεχάντ. Όταν φεύγει ο άντρας από σας για να πάει στην Μέκκα ή στο Τζεχάντ, έχεις διατηρούμε τις περιουσίες σας, σας υφαινουμε και το ντύσιμό σας, σας μεγαλώνουμε και τα παιδιά σας. Τι αμοιβή θα μπορέσουμε να έχουμε μαζί σας Προφήτα του Αλλάχ; Τοίταξε ο Προφήτης τους συντρόφους του και τους είπε: έχετε ακούσει ποτέ σας καμία γυναίκα που να μιλάει έτσι για τις υποθέσεις της θρησκείας της; Του απάντησαν: δεν θεωρήσαμε ότι μπορεί να υπάρξει ποτέ μια γυναίκα που να φτάσει σ' αυτό το επίπεδο. Γύρισε το πρόσωπό του προς αυτήν λέγοντάς της: να φύγεις γυναίκα και να πεις στις άλλες γυναίκες ότι όποιο από σας ικανοποιεί τις ερωτικές επιθυμίες του συζύγου της και η υπακοή στον σύζυγο ισοδυναμεί όλα αυτά που αφέφερες για τους άντρες», τότε έφυγε η γυναίκα χαρούμενη», (Σούμπ αλ-Ιμάν).

- Από τα στοιχεία που βοηθούν στη σταθερότητα της οικογένειας είναι επίσης το έλεος το οποίο αποτελεί ένα από τα σημαντικά

στηρίγματα του ευτυχισμένου σπιτιού. Το έλεος είναι ένας χαρακτήρας που θα πρέπει να υπάρχει και στους δυο συζύγους. Αναφέρει ο Αλλάχ στο Κοράνι, «από τα θαύματά του επίσης είναι το γεγονός ότι σας δημιούργησε ζεύγη για να μένετε μαζί και έβαλε μεταξύ σας έλεος. Αυτό είναι θαύμα για όποιους συλλογίζονται», (αλ-Ρούμ ٢١).

- Από τα βασικά στοιχεία επίσης της σταθερότητας της οικογένειας είναι η καλή συμβίωση όπως τονίζει άλλωστε το Κοράνι, «να συμβιώσετε καλά μαζί διότι μπορεί να τις μισείτε όμως να γνωρίζετε ότι ενδέχεται να μισείτε κάτι που ο Αλλάχ τοποθέτησε μέσα του πολλά αγαθά», (αλ-Νισάα ١٩). Η καλή συμβίωση απαιτεί τον καλό λόγο, την καλή πράξη, την συγχώρηση, τη συνεργασία, τον αλληλοσεβασμό κ. α. Ο Προφήτης έδωσε το καλύτερο παράδειγμα στο θέμα αυτό πάντα ήταν στην εξυπηρέτηση της οικογένειάς του. Σημειωτέον είναι αυτό που είπε ο Αμπντουλλάχ ιμπν Αμπάς, «εμένα μου αρέσει να στολιζουμε για την σύζυγό μου όπως στολιζεται εκείνη σ' μένα επειδή ο Αλλάχ λέει, «τα δικαιώματά τους και τα καθήκοντά τους είναι ίσα», (αλ-Μπάκαρα ٢٢٨).
- Επίσης πρέπει να ανταλλάζουν τις απόψεις για θέματα που αφορούν στην οικογένειά τους ακόμα και στα μικρά θέματα.
- Ένα ακόμα σημαντικό στοιχείο της σταθερότητας της οικογένειας είναι να αναλάβει ο άντρας του σπιτιού τα έξοδά της, άλλωστε αυτό είναι στοιχείο ανωτερότητας του άντρα, χωρίς υπερβολές ούτε να φορτώνεται ο άντρας με έξοδα που εξπαιρνούν τις οικονομικές του αντοχές.
- Επίσης η δικαιοσύνη διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη σταθερότητα της οικογένειας. Πρέπει δηλαδή και οι δυο γονείς να συμπεριφέρονται με δίκαιο και ίδιο τρόπο σ' όλα τα παιδιά

τους χωρίς καμία διάκριση. Αυτό θα φυλάξει την ενότητα της οικογένειας και την αγάπη μεταξύ των μελών της. Λέει ο Προφήτης, «να φοβόσαστε τον Αλλάχ και να είστε δίκαιοι με τα παιδιά σας», (Μούσλιμ).

Η οικογένεια είναι το πρώτο σχολείο για το παιδί όπου μαθαίνει το σεβασμό, την αγάπη για τους άλλους, την αλληλεγγύη. Μαθαίνει επίσης να διακρίνει το δίκαιο από το άδικο και την ελευθερία έκφραση χωρίς προσβολές. Η οικογένεια διαδραματίζει γενικά σημαντικό στοιχείο σταθερότητας όλης της κοινωνίας.

Το δικαίωμα του παιδιού

Εκτός από την μεγάλη εύνοια που μας έκανε ο Αλλάχ δηλαδή να τον λατρεύουμε υπάρχει μια ακόμα εύνοια η οποία είναι τα παιδιά. Αυτή η εύνοια εξασφαλίζει τη συνέχεια του ανθρώπινου γένους. Λέει ο Αλλάχ, «δόξα του Αλλάχ που με χάρισε στην γερατιά μου την Ισμαήλ και τον Ισάκ. Ο Αλλάχ ανταποκρίνεται σ'όποιον τον καλεί». Το Ισλάμ δίνει μεγάλο ενδιαφέρον στα παιδιά και στον τρόπο ανατροφή τους, διότι αυτό είναι προς το συμφέρον των γονεών αλλά και των ίδιων των παιδιών. Γι'αυτό βλέπουμε πώς το Ισλάμ δίνει μεγάλη σημασία στην επιλογή των συζύγων . Η καλή επιλογή των συζύγων έχει ως αποτέλεσμα την ευτυχία της οικογένειας γι'αυτό επίμενε ο Προφήτης να επιλέγει αυτός που θέλει να νυμφευθεί τηνθρησκευόμενη γυναίκα, χωρίς να δίνει σημασία στην ομορφιά ούτε στον πλούτο. Και επειδή το Ισλάμ δίνει μεγάλο ενδιαφέρον στα παιδιά τους ορίζει τους νόμους που εξασφαλίζει τα δικαιώματά τους ακόμα και πριν γεννηθούν. Παρατηρούμε πώς το Ισλάμ επιτρέπει στις έγκυους να μην νυστεύουν το Ραμαζάνι διότι αυτό μπορεί να υπηρεάζει αρνητικά τα βρέφη. Το Ισλάμ υποχρεώνει επίσης τους γονείς να επιλέγουν τα καλύτερα ονόματα στα παιδιά τους, λέει ο Προφήτης, «την ημέρα της κρίσεως θα καλέστε με τα ονόματά σας και τα ονόματα των γονεών σας για αυτό να επιλέγτε ωραία ονόματα», (Αμπο Νταούντ). Η απαγόρευση να επιλέγουν οι γονείς άσχημα ονόματα γίνεται για φύλαξη της ψυχολογία των παιδιών.

Πρέπει επίσης οι γονείς να εξασφαλίζουν μια αξιοπρεπή ζωή για τους, είναι υποχρεωμένος δηλαδή να τους εξασφαλίζει τροφή, ρουχισμό και κάπου να μένουν με ασφάλεια. Ακόμα και αν οι γονείς χωρίζουν πρέπει να εξασφαλίζονται τα βασικά δικαιώματα των παιδιών. Και αν το παιδί είναι ακόμα μωρό και θηλάζεται πρέπει ο πατέρας του να εξασφαλίζει τα εξόδα της μητέρας του για να μπορέσει να αφοσιωθεί σ'αυτό. Ένα ακόμα

στοιχείο για την καλή ανατροφή των παιδιών είναι η καλή συμπεριφορά απέναντί τους, διότι η αυστρότητα έχει πάντα αρνητικά αποτελέσματα. Αυτός που αναλαμβάνει την ανατροφή ενός παιδιού είτε γονιός είτε δάσκαλος πρέπει να είναι επιεικής και να δείχνει την καλή του πλευρά. Η αυστρότητα δημιουργεί δειλία και φόβο στην καρδιά του παιδιού επίσης δημιουργεί ψυχολογική αναταραχή. Στο σημείο αυτό αναφέρουμε την εξής διατύπωση ενός σοφού ανθρώπου ο οποίος λέει, «να μην γίνεις σαν κλειδαριά για αυτούς επειδή αυτό θα τους κάνει να σε μισήσουν και θα επιθυμούν το θάνατό σου». Η επιείκεια δεν αντιτίθεται στην τιμωρία όταν χρειάζεται, όμως η τιμωρία πρέπει να γίνει με σοφό τρόπο, διότι υπάρχουν κάποιες άτακτες συμπεριφορές που γίνονται αυθόρμητα από το παιδί και λόγω ηλικίας και ενέργειας. Τέτοιες συμπεριφορές δεν χρειάζονται τιμωρίες μπορεί όμως ο γονιός να μιλήσει με το παιδί του και να του δείξει το λάθος του.

Η καλή ανατροφή χρειάζεται επίσης αγάπη και δικαιοσύνη ανάμεσα στα παιδιά χωρίς να υπάρχει δηλαδή κανενός είδους διάκριση. Η δικαιοσύνη είναι ένα βασικό ισλαμικό στοιχείο, λέει ο Αλλάχ, «να μην σας κάνει το μίσος να αδικείτε, να είστε πάντα δίκαιοι διότι αυτό είναι ένδειξη φόβου από τον Αλλάχ». (αλ-Μααέντα, ^).

Η ανατροφή του παιδιού πρέπει να γίνει σύμφωνα με τις θρησκευτικές αρχές, διότι αυτό θα το σώσει από την θεϊκή τιμωρία. Σημειωτέον είναι το γεγονός ότι πρέπει να γίνει συχνή αναφορά στον Αλλάχ και στις καλές πράξεις απέναντι στο παιδί. Χρειάζεται δηλαδή να μιμάται το παιδί το καλό παράδειγμα, λέει ο Προφήτης στο Αμπτουλλάχ ιμπν Αμπάς, «παιδί μου θα σου μάθουν μερικά πράγματα, να έχει μέσα σου παντα τον Αλλάχ για να σε φυλάξει, να έχει πάντα τον Αλλάχ μέσα σου αν το κάνεις αυτό θα είναι πάντα στην δίπλα σου. Αν θέλεις να ζητήσεις κάτι, ζήτα το από τον Αλλάχ, και αν έχει ανάγκη να στηριχτείς κάπου, τότε να στηριχτείς πάνω στον Αλλάχ. Δεν μπορεί όλη η Ούμμα να σου κάνει καλό εκτός αν το θέλει

ο Αλλάχ, επίσης δεν μπορεί να σου κάνει κακό εκτός αν το θέλει ο Αλλάχ. Όλα είναι προκαθορισμένα και γραφτά». (αλ-Τερμεδί).

Η καθοδότηση των παιδιών χρειάζεται να γίνει μεθοδικά και με καλό τρόπο. Ο Προφήτης ήταν το καλό μας παράδειγμα σ' αυτό, ο ισχυρισμός αυτός αποδεικνύεται με τα λεγόμενα του Όμας ιμπν αμπι Σάλαμα ο οποίος αναφέρει πώς τρώγοντας με τον Προφήτη απλώνε το χέρι του παντού, για αυτό ο Προφήτης του είπε με ήρεμο τρόπο, «παιδί μου πες: εν ονόματι του Αλλάχ, και να φάς με το δεξί σου και από αυτο που βρίσκεται μπροστά σου». (Μούσλιμ).

Χρειάζεται να τονισθεί το γεγονός ότι το παιδί υπηρεάζεται πολύ εύκολα από την συμπεριφορά του πατέρα του. Αυτό μας αναγκάζει να πούμε ότι ο πατέρας πρέπει να είναι προσεχτικός όταν κάθεται με τα παιδιά του. Διότι οι κινήσεις του διατυπώνονται στη μνήμη των παιδιών του. Δεν μπορούμε όμως να παραλείψουμε τον σημαντικό ρόλο που διαδραματίζει ο διδάσκων στο σχολείο. Διότι τα παιδιά μοιράζουν την ημέρα τους ανάμεσα στο σχολείο και το σπίτι.

Καταστροφικές κινήσεις και η αντιμετώπισή τους για την πραγματοποίηση της ασφάλειας και της σταθερότητας

11 Δεκεμβρίου 2010

Πρώτον: οι ενότητες

- 1- Η εύνοια της ασφάλειας και της σταθερότητας.
- 2- Η σταθερότητα των χωρών είναι θρησκευτική και εθνική ανάγκη
- 3- Εργαλεία σταθερότητας των εθνών
 - Η αγάπη του ανθρώπου για την πατρίδα του
 - Η αίσθηση της αλληλεγγύης και της συνεργασίας μεταξύ των ανθρώπων
 - Η υπακοή στον κυβερνόντα όταν εκείνος υπηρετεί τον Αλλάχ και την πατρίδα.
- 4- Αποφυγή της διχόνοιας
- 5- Η επικινδυνότητα των καταστροφικών καλεσμάτων για την κοινωνία και το άτομο
- 6- Αναγκαιότητα αντιμετώπισης αυτών των καλεσμάτων

Δεύτερον: αποδεικτικά τεκμήρια

Από το Ιερό Κοράνι

- 1- Λέει ο Ύψιστος, «αυτοί που πιστεύουν και δεν μοιράζουν την λατρεία τους για τον (Αλλάχ) με κανένα είδος ειδωλολατρείας, αυτοί έχουν την ασφάλεια και την σωστή καθοδήγηση», (Αλ-Ανάμ, 17)

- Ϛ- Τους χαρίσαμε έναν Ιερό και Ασφαλή Τόπο (την Μέκκα), που έχει όλες τις χαρές και τους καρπούς. Όμως οι περισσότεροι από αυτούς δεν αναγνωρίζουν αυτό», (Αλ-Κάσας, 9).
- ϛ- Λέει ο Ύψιστος, «εκείνοι οι άνθρωποι που όταν γίνεται προσπάθεια εκφοβισμού εις βάρος τους, ότι δηλαδή όλοι οι άνθρωποι είναι εναντίον τους, γίνονται περισσότερο πιστοί στον (Αλλάχ), λέγοντας «εμείς είμαστε δημιούργημα τους Αλλάχ και σ' Αυτόν θα ξαναγυρίσουμε»», (Αλ-Ιμράν, 17).
- ξ- Λέει ο Ύψιστος, «να προσέχετε από την κάθε Φέτνα (προβοκάτσια) που θα βλέπτε τους άδικους από σας διότι ο Αλλάχ τιμωρεί πολύ σκληρά». (Αλ-Ανφάλ, 2).
- ο- Λέει ο Ύψιστος, «αυτοί που τους αρέσει να διαδίδονται τα κακά ήθη ανάμεσα στους πιστούς, θα τιμωτηθούν πολύ σκληρά εν τούτη τη ζωή και στην άλλη. Ο Αλλάχ γνωρίζει τα πάντα, ενώ εσείς όχι», (Αλ-Νούρ, 19).
- η- Λέει ο Ύψιστος, «όταν πληροφορούνται για κάτι που τους κάνει να αισθάνονται ασφαλείς ή και φοβισμένους, το διαδίδουν παντού. Ενώ αν γυρίζουν στον Προφήτη και στους άξιους και πιστούς ανθρώπους ανάμεσά τους, τότε οι επιστήμονες θα το γνωρίζουν. Αν δεν ήταν η ευλάβια και το έλεος του Αλλάχ πολλοί από σας θα είχαν ακολουθήσει τον Σατανά», (Αλ-Νισάα, 4).

Από ταλεγόμενα του Προφήτη:

Η σταθερότητα και η ασφάλεια, είναι δυο μεγάλες εύνοιες του Αλλάχ για την ανθρωπότητα και χωρές αυτές ο άνθρωπος δεν μπορεί να ησυχάσει ούτε η ψυχή του μπορεί να ερημήσει. Επίσης δεν δύναται ο άνθρωπος να απολαμβάνει την ζωή, ακόμα και αν κατέχει όλες τις

χαρές, χωρίς τα δυο συγκεκριμένα αυτά στοιχεία, ασφάλεια δηλαδή και σταθερότητα. Διότι όλες χαρές της ζωής μπορεί να απολαμβάνονται μόνο με τη σταθερότητα και την ασφάλεια. Λέει ο Προφήτης, την ειρήνη του Αλλάχ να έχει, «όταν κάποιος από σας εξημερώνει και είναι ασφαλής, υγιής και έχει τα απαραίτητα της ημέρας του, τότε σαν να έχει στην κατοχή του όλο τον κόσμο», (Αλτερμιδί).

Οι δυο εύνοιες, σταθερότητα και ασφάλεια, είναι το ζητούμενο κάθε ανθρώπου, τις ζήτησαν ο Αβράαμ, την ειρήνη του Αλλάχ να έχει, λέγοντας, όπως αναφέρει το Κοράνι, «λέει ο Ύψιστος (Αλλάχ), «και όταν ο Ιμπράημ είπε: ω Θεέ μου, δώσε ασφάλεια σε αυτόν τον Τόπο (Μέκκα) και στους κατοίκους του να δώσεις χαρές και καρπούς, μόνο σ' αυτούς δηλαδή που πιστεύουν στον Αλλάχ και στην Ημέρα της Κρίσεως» (Αλ-Μπάκαρα, 127). Ο Αβράαμ ζήτησε από τον Αλλάχ να δώσει ασφάλεια και εύνοιες στην Μέκκα. Βλέπουμε επίσης ότι προηγήθηκε η ασφάλεια, διότι χωρίς αυτήν καμία εύνοια δεν θα έχει σημασία. Δεν μπορεί ο άνθρωπος να αισθάνεται την αξία της ζωής χωρίς αυτές. Ο Αλλάχ πραγματοποίησε την ευχή του Αβράαμ και έγινε η Μέκκα το κράτος του Ισλάμ. Τον βλέπουμε επίσης να βάλει σαν πρωταιριότητα την ασφάλεια, η οποία προηγείται όπως φαίνεται την λατεία, λέει ο Ύψιστος, «είπε ο Αμπαήμ (Αβράαμ): ω Θεέ μου, κάνε ασφαλή αυτόν τον Τόπο και φύλαξε εμένα και τα παιδιά μου από την ειδωλολατρεία» (Ιμπράημ, 92).

Έκανε επίσης ο Αλλάχ τους Κουράϊς να απολαμβάνουν τις χαρές της ζωής και την ασφάλεια στον Τόπο τους, λέει ο Ύψιστος, «να λατρεύουν τον Δοισπότη αυτού του Οίκου, του ταΐζει μετά από πείνα και τους έδωσε ασφάλεια μετά από φόβο», (Κουραΐς, 3- 4). Του

χάρισε επίσης έναν Ιερό Τόπο, «λέει ο Ύψιστος, «δεν βλέπουν πως τους χάρισαμε έναν Ιερό και Ασφαλή Τόπο, ενώ οι άλλοι λανθρωποι τριγύρο ζουν σε συνεχή απειλή. Τώρα, πιστεύουν στο ψευδές και όχι στις χάρες του Αλλάχ», (Αλ-Ανκαμπούτ, 14).

Χάρη στην Ασφάλεια και τη σταθερότητα αναπτύσσονται οι χώρες και ζωή των ανθρώπων κυλά ομαλά και εξιλέσσονται οι κοινωνίες. Αυτό το βεβαιώνει το Ιερό Κοράνι διηγούμενος την περίπτωση των ανθρώπων του Σάμπα, «λέει ο Ύψιστος, «δημιουργήσαμε ανάμεσά τους και τα ευλογημένα χωριά άλλα εμφανή χωριά, όπου ταξιδεύουν τις ημέρες και τις νύχτες ασφαλείς», (Σάμπα, 14).

Παρατηρεί κανείς ότι όλα εξαρτούνται από την ασφάλεια και τη σταθερότητα, ακόμα και η λατρεία. Γνωρίζουμε ότι υπάρχει η προσευχή που γίνεται εν περίπτωση τρόμου, και το Χάτζ δεν μπορεί να γίνει χωρίς ασφάλεια. Για αυτό η Όμμα χρειάζεται ασφάλεια και σταθερότητα. Τα δυο στοιχεία αυτά, αναμφίβολα δίνουν στην κοινωνία μια ήρεμη ζωή, πράγμα που θα βοηθήσει, δίχως άλλο, στην εξέλιξή της. Γι' αυτό η σταθερότητα της κοινωνίας είναι μια εθνική και θρησκευτική υποχρέωση.

Στοιχεία σταθερότητας είναι επίσης να αγαπά ο άνθρωπος την χώρα του, όπου ζει με ελευθερία και να αναγνωρίζει την αξία του τόπου που μεγάλωσε. Ο Προφήτης μας μαθαίνει την αγάπη για την χώρα, όταν λέει για την Μέκκα, παρά την αδικία των συμπολιτών του, «μα τον Αλλάχ εσύ είσαι η καλύτερη γη του Αλλάχ και η πιο αγαπημένη σ' Αυτόν και αν δεν με έδιωξαν οι άνθρωποι από σένα, δεν θα είχα βγει καθόλου», (Αλ-τερμιδί). Λέει επίσης ο Προφήτης για την Μέκκα, «Εσύ είναι η πιο καλή χώρα και η πιο αγαπημένη σε μένα και αν δεν

με έδιωξαν οι άνθρωποι από σένα δεν θα είχα φύγει ποτέ», (Αλ-τερμιδί).

Όταν μετανάστευσε στην Μεδίνα, ήθελε να διδάξει στους συντρόφους του και όχι μόνο αλλά και σ' όλη την ανθρωπότητα το πώς ο άνθρωπος μπορεί να αγαπά την χώρα του και το πώς οι χώρες χτίζονται μόνο από χέρια ανθρώπων, οι οποίοι τις αγαπούν. Αξίζει να αναφέρουμε αυτό που είπε η Αέσσα, η οποία άκουσε τον Προφήτη να λέει, «ω Αλλάχ κάνε μας να αγαπάμε την Μεδίνα όπως αγαπήσαμε την Μέκκα και περισσότερο», (Αλ-Μποχάρι). Ο Πρόφητης έχει ζητήσει την αγάπη για την πατρίδα μονό και μόνο επειδή επιθυμούσε τη σταθερότητα και την ασφάλεια για όλους τους πολίτες.

Γι' αυτό πρέπει ο άνθρωπος να υπερασπίζεται την χώρα του και να την αγαπάει. Επίσης πρέπει να εκπληρώσει τα χρέη του προς την πατρίδα του, διότι το κράτος έχει μεγάλη σημασία στο Ισλάμ και η αμέλεια σ' όσον αφορά το θέμα αυτό θεωρείται μεγάλος κίνδυνος. Βλέπουμε πώς επαινεί ο Προφήτης τον άνθρωπο ο δείχνει αφοσίωση στην χώρα του, λέει ο Προφήτης, «Δυο μάτια δεν τα αγγίζει η κόλαση, ένα μάτι που κλαίει από τον φόβο από τον Αλλάχ και το άλλο που ξενυχτά για να φυλάει για τον Αλλάχ», (Αλ-τερμιδί). Όταν ο άνθρωπος αγαπάει αληθινά την χώρα του, τότε δεν δίνει σημασία στις διάφορες φωνές που τον προσκαλούν στην καταστροφή της χώρας του. Αντιθέτως, η αγάπη οδηγεί προς τη σταθερότητα και την παραγωγή.

Από τα στοιχεία σταθερότητας επίσης είναι η διάδοση της αγάπης ανάμεσα στους πολίτες του ίδιου κράτους, λέει ο Προφήτης, «ο πιστός για τον πιστό, είναι όπως τα τοίχη ενός κτίσματος, και τότε ο Προφήτης έπλεξε τα δάχτυλά του». Πρέπει να απομακρυνθούν οι

άνθρωποι από την διχόνοια και την διαφωνία, διότι είναι το κακό που οδηγεί στην απόλυτη καταστροφή. Επίσης πρέπει οι άνθρωποι να μην δίνουν σημασία στα κόμματα και στις διάφορες οργανώσεις εις βάρος της χώρας του, όμως πρέπει να συνεργάζονται οι πολίτες μια χώρας μεταξύ τους και να υπάρχει αλληλεγγύη. Αυτό το ζητεί ο Αλλάχ λέγοντας στο Κοράνι, «να συνεργάζεστε για το καλά και όχι για το κακά και την καταστροφή, να φοβόσαστε τον Αλλάχ διότι ο Αλλάχ τιμωρεί αυστηρά», (Αλ-Μά'ντα, ʹ).

Επίσης από τα εργαλεία σταθερότητας είναι η υπακοή στους κυβερνόντες, εφ' όσον δεν παραβιάζουν τον νόμο του Αλλάχ, Λέει ο Ύψιστος, «ω πιστοί να υπακούτε στον Αλλάχ και στον Προφήτη και στους Κυβερνόντες σας, και όταν διαφωνείτε σε κάτι τότε να γυρίσετε στον Αλλάχ και στον Προφήτη, αν πιστεύετε αληθινά στον Αλλάχ και στην ημέρα της κρίσεως, αυτό είναι το καλύτερο», (Αλ-Νισάα, ʹ᠑). Λέει επίσης ο Προφήτης, «ο κυβερνήτης είναι η σκιά του Αλλάχ στη γη, όποιος του δείχνει σεβασμό ο Αλλάχ του τον ανταποδίδει, και όποιος του δείχνει ασέβεια ο Αλλάχ του την ανταποδίδει», (Αλ-Ταμπαράνι και Αλ-Μπαϊχάκι). Λέει ο Προφήτης, «όποιος σέβεται τον αντικαταστάτη του Αλλάχ στη ζωή, του το ανταποδίδει ο Αλλάχ την ημέρα της κρίσεως, και αντιστρόφως», (Αχμάντ).

Η υπακοή στον κυβερνόντα, στο πλαίσιο του θεϊκού νόμου και του συμφέροντος της πατρίδας, είναι ένα πράγμα που ισοδυναμεί την πίστη του Μουσουλμάνου στον Θεό του. Και όταν ο κυβερνών δίνει μια διαταγή να γίνει κάτι ή και να μην γίνει, τότε πρέπει να υπάρχει υπακοή εφ' όσον δεν παραβιάζει το θεϊκό νόμο. Ο σύντροφος του Προφήτη Αμπού Χουράϊρα είπε ότι άκουσε τον Προφήτη να λέει,

«όποιος υπαγούει εμένα υπακούει τον Αλλάχ, και όποιος και όποιος αρνείται να υπακούει εμένα κάνει το ίδιο και με τον Αλλάχ. Ο Ιμάμης «ο κυβερνών», είναι ο φύλακας, μαζονται οι άνθρωποι κάτω υπό την ηγεσία του. Όταν διατάζει τους ανθρώπους να φοβούνται τον Αλλάχ και να είναι δίκαιοι, τότε ο Αλλάχ τον ανταμεύει για αυτό, και αν κάνει το αντίστροφο τότε ανταμεύεται καταλλήλως», (Αλ-Μποχαρί).

Για αυτό πρέπει ο άνθρωπος να υπακούει τον κυβερνόντα και να μην πηγαίνει κόντρα στους μουσουλμάνους γιατί αυτό οδηγεί σε διχόνοια. Ο σύντροφος του Προφήτη Αμπού Χουράϊρα ανέφερε ότι άκουσε τον Προφήτη να λέει, «όποιος αρνείται την υπακοή και εγκαταλείπει την ένωση των μουσουλμάνων, αν πεθαίνει τότε ο θάνατος του εντάσσεται στο «Τζαχελία» μη ισλαμικό. Και όποιος μάχεται για μια οργάνωση, αν πεθαίνει τότε ο θάνατός του είναι «Τζαχελία» μη ισλαμικός. Και όποιος βγαίνει ενάντια στην Όμμα και χτυπάει τον καλό και τον κακό και δεν σέβεται κανέναν πιστό ούτε τηρεί καμία υπόσχεση, τότε με αυτό δεν έχω καμία σχέση», (Μούσλιμ).

Η άρνηση της υπακόης των κυβερνόντων προκαλεί μεγάλες αρνητικές συνέπειες. Όμως χρειάζεται να πούμε ότι υπάρχουν διάφοροι τρόποι δημοκρατικοί για τις συμβολές και τις μεταρρυθμίσεις. Αυτό θα φυλάξει την Όμμα από την διχόνοια και από τις αιματηρές συγκρούσεις, και την καταστροφή της χώρας.

Ένα από τα μεγαλύτερα στοιχεία που προκαλούν την αστάθεια της χώρας είναι οι προβοκάτσιες, που ενισχύει τις εχθρότητες αναμέσα στους ανθρώπους. Γι' αυτό βλέπουμε πως ο Προφήτης προσπαθούσε να φυλάξει την κοινωνία από κάθε προβοκάτσια και δίδαξε στους πιστούς πώς να την αντιμετωπίσουν. Λέει ο Προφήτης, «Μετά από

μένα θα στερηθείτε πολλά πράγματα, να έχετε υπομονή μέχρι να με συναντήσετε στο Χάουντ «Λεκάνη», (Αλ-Μπουχάρι).

Για να σωθεί ο άνθρωπος από τις Φέταν «προβοκάτσες», θα πρέπει να υπακούει στον Αλλάχ και στον Προφήτη του, ε[ίσης πρέπει να επιμένει στην ένωση με τους μουσουλμάνους και να υπακούει στους κυβερνόντες του. Λέει ο Αλλάχ, «θα πρέπει να προσέχουν οι άνθρωποι που δεν υπακούουν στις διαταγές του Αλλάχ, να μην τους βλάπτει Φέτνα ή αυστηρή τιμωρία», (Αλ-νούρ, 13).

Επίσης ένα από τα χτοιχεία που απειλούν την ασφάλεια και τη σταθερότητα της κοινωνίας είναι καταστροφικές κινήσεις που γίνονται από ανθρώπους οι οποίοι δεν πιστεύουν στις χώρες του. Από τρομοκράτες οι οποίοι προσπαθούν να καταστρέφουν την κοινωνία. Η κακή χρήση της θρησκείας απειλεί ευθέως τις χώρες, όπως γίνεται και στην περίπτωση αυτών που ωθούν, χωρίς καμία ντροπή, προς την καταστροφή και την αιματοχυσία. Τέτοιες κινήσεις επηρεάζουν αρνητικά τους νόμους και την εθνική ασφάλεια και ενισχύει πολύ δυναμικά την τρομοκρατία. Ενώ το Ισλάμ υποστηρίζει την ασφάλεια και τη σταθερότητα και την καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

Η υπευθυνότητα του λόγου

^ Απριλίου 2017

Ο Αλλάχ έδωσε και δίνει στον άνθρωπο πολλές και αμέτρητες χαρές, λέει ο Αλλάχ «αν προσπαθείτε να αναμετρήσετε τις χαρές του Αλλάχ, δεν θα μπορέσετε. Ο Αλλάχ είναι συγχωρητής και έχει πάντα οίκτο», (αλ-Νάχλ 1^). Μια από τις μεγάλες χαρές του Αλλάχ είναι η γλώσσα, λέει ο Αλλάχ, «και δεν του χαρίσαμε δυο μάτια; Και γλώσσα και δυο χείλη;», (αλ-Μπάλαντ 1-9). Χαρίζοντας ο Αλλάχ στον άνθρωπο τη γλώσσα του έδωσε επίσης τη δυνατότητα του λόγου για να γίνει κατανοητός και αυτό τον ξεχωρίζει από τα άλλα όντα. Στο σημείο αυτό κρίνουμε σκόπιμο να αναφέρουμε το εξής εδάφιο, «Αλ-ραχμάν (ο Συγχωρητής), που δίδαξε το Κοράνι. Που δημιούργησε τον άνθρωπο. Που του έδωσε τη δυνατότητα της έκφρασης», (αλ-Ραχμάν 1-ξ).

Ο λόγος είναι το γνωστικό στοιχείο του ανθρώπου και το εργαλείο επικοινωνίας του με τον άλλον. Δεν υπερβάλλουμε αν λέμε ότι ο λόγος είναι η ίδια η ζωή του ανθρώπου. Σημειωτέον είναι το γεγονός ότι δεν υπάρχει άλλη θρησκευτική νομοθεσία που να δίνει τόσο μεγάλο ενδιαφέρον στον λόγο όπως έκανε η ισλαμική Σαρί'αα. Διότι ο λόγος μπορεί να ευτυχήσει ένα έθνος μπορεί και να το προκαλέσει δυσαρέσκεια και ταλαιπωρία. Ο λόγος επίσης μπορεί να ευθύνεται για την διαφύλαξη των ψυχών και να απαγορεύει την αιματοχυσία, μπορεί επίσης η κατάχρηση του λόγου και η ανευθυνότητα να προκαλεί το αντίθετο.

Λόγω της επικινδυνότητας του λόγου για τον άνθρωπο, ο Αλλάχ τον διέταξε να ελέγχει πάντα τη γλώσσα του και να μην αναφέρεται

στους άλλους ανθρώπους και στις προσωπικές τους υποθέσεις. Λέει ο Αλλάχ, «δεν λέγεται τίποτα χωρίς να καταγράφεται από τους δυο Ρακιμπ και Ατίντ (δυο άγγελοι που καταγράφουν όλα τα καμώματα και τους λόγους των ανθρώπων), (Κάφ 1^Λ). Όλα τα όργανα του ανθρώπου είναι συνδεδεμένα με την γλώσσα του γι' αυτό όλα εξαρτώνται από τη γλώσσα. Αν η γλώσσα του είναι φυλαγμένη και περιορισμένη μόνο στο καλό, το ίδιο θα είναι και στην περίπτωση των οργάνων του και το αντίστροφο ισχύει.

Ο Προφήτης τονίζει με οφθαλμοφανό τρόπο ότι η γλώσσα μπορεί να είναι η αιτία που θα οδηγήσει τον άνθρωπο στην κόλαση ή στον παράδεισο, αυτό φαίνεται από το χαντίθ που το αναφέρει ο Μουάαδ ιμπν Τζάμπαλ, ο οποίος λέει «ήμουν σε ταξίδι με τον Προφήτη, και όταν ξεμέρωσε μου είπε, θέλεις να μάθεις τα παντα γι' όλα αυτά ; του ανταποκρίθηκα, ναι Προφήτα του Αλλάχ. Τότε έπιασε τη γλώσσα του με το χέρι του και μου είπε, «να ελέγχει αυτό). Τότε τον ρώτησε: Προφήτα θα λογοδοτήσουμε για αυτά που λέμε; Και αμέσως μου είπε «να σε χάσει η μητέρα σου «να πεθάνεις» (μια έκφραση που λέγεται όταν θέλει κανείς να εκφράσει την αντίθεσή του σε κάτι) ω Μουάαδ! Και ποιο είναι αυτό που ευθύνεται για την κατάντια του ανθρώπου και την κατάληξή του στην κόλαση εκτός από την γλώσσα!

Ο λόγος είναι ευθύνη γι' αυτό πρέπει ο άνθρωπος να φοβάται τον Αλλάχ και να ελέγχει τη γλώσσα του και να σκέφται πριν μιλάει. Μια λέξη μπορεί να σώζει μπορεί επίσης να οδηγήσει στην απόλυτη καταστροφή. Λέει ο Προφήτης, «ο δούλος του Αλλάχ μιλάει με έναν τρόπο που τον κάνει να κερδίσει την αγάπη του Αλλάχ και την ευλογία του. Μπορεί επίσης να μιλάει με έναν τρόπο που προκαλεί

τον θυμό του Αλλάχ, χωρίς να το καταλάβει δηλαδή χωρίς να δώσει ιδιαίτερη σημασία σ' αυτά που λέει, πράγμα που ευθύνεται για την κατάληξη του στην κόλαση».

Ο λόγος επιβάλλει στον άνθρωπο μεγάλη ευθύνη ηθική και θρησκευτική, διότι ο λόγος μπορεί να ενώνει την Ομμάχ και να την δυναμώνει. Μπορεί επίσης να μετατρέπει τον εχθρό σε φίλο, το μίσος σε αγάπη και εμποδίζει τις πράξεις του κακού, λέει ο Αλλάχ «να αντιμετωπίζεις με καλό τρόπο τις υποθέσεις. Και να συμπεριφέρεσαι στο εχθρό σου να να είναι ο καλύτερός σου φίλος», (Φουσίλατ ʒ). Ο καλός λόγος καθαρίζει τις ψυχές, τερματίζει τις στεναχώριες και τον θυμό, γεμίζει τις ψυχές με ικανοποίηση και γαλήνη.

Η υπευθυνότητα του λόγου απαιτεί από τον άνθρωπο να μην λέει τίποτα παρά μόνο αλήθειες. Να μην ψεύδεται, να μην μιλάει χωρίς να έχει γνώση. Λέει ο Αλλάχ, «να μην ψεύδεστε λέγοντας «αυτό είναι χαλάλ (επιτρεπτό) και αυτό είναι χαράμ (απαγορευμένο), λέγοντας ψευτιές για τον Αλλά. Αυτοί που λέει ψέματα για τον Αλλάχ δεν πετυχαίνουν και είναι παραπλανώμενοι», (αλ-Νάχλ ʒ).

Η υπευθυνότητα του λόγου απαιτεί επίσης από τον άνθρωπο την πιστή συμβολή, διότι η συμβολή που δίνεται στον άλλον δίνεται με βάση της θρησκείας. Η υπευθυνότητα του λόγου απαιτεί επίσης την τίμια συμβολή όταν χρειάζεται διότι αυτό είναι από τα βασικά στοιχεία της θρησκείας. Ο Ταμίμ αλ-Ντάρι, την ευλογία του Αλλάχ να έχει, αναφέρει ότι ο Προφήτης είπε «η συμβουλή είναι από τη θρησκεία είναι η ίδια η θρησκεία. Τότε ρώτησαν (οι σύντροφοι του Προφήτη), σε ποιον δίνεται; Τότε απάντησε ο Προφήτης: για τον Αλλάχ, την Βίβλο του, τους Αποστόλους του, για τους αρχηγούς των μουσουλμάνων και τους απλούς μουσουλμάνους». Λέει επίσης ο

Προφήτης, «ο σύμβουλος είναι έμπιστος άνθρωπος», (Αμπου Νταοούντ).

Ο λόγος είναι πολύ σημαντικός διότι μπορεί να είναι αιτία σταθερότητας και ανάπτυξης όταν είναι εποικοδομητικός, μπορεί από την άλλη πλευρά να είναι αιτία καταστροφής όταν προβοκατόρικος. Για τον λόγο αυτό η κάθε λέξη που βγαίνει εξ στόματος του ανθρώπου κατέχει μεγάλη σημασία και αυτό διότι μια λέξη μπορεί να προσδιορίζει τις σχέσεις του με τους συνανθρώπους του.

Σημειωτέον είναι ότι ο καλός λόγος και η καλή κουβέντα μπορεί να είναι αιτία που θα οδηγήθει ο άνθρωπος στον παράδεισο. Ο Προφήτης σχολιάζει την περίπτωση των δυο γυναικών, όπου η πρώτη προσεύχεται και δίνει ελεημοσύνη παρ'όλ'αυτά όμως θα καταλήξει στην κόλαση διότι κακολογεί τους γειτόνες της. Ενώ η δεύτερη που δεν κάνει τόσο μπαίνει στον παράδεισο διότι δεν βλάπτει κανέναν.

Ο καλός λόγος μπορεί να σκλαβώνει την καρδιά του συνομιλητή, τονίζει ο Αλλάχ στο Ιερό Κοράνι διατάζοντας τον Μωϊσή, «πηγαίντε στον Φαραώ ο οποίος έχει γίνει πια τύραννος. Να του λέτε κολακευτικά λόγια διότι αυτό μπορεί να τον κάνει να θυμηθεί ή και να φοβηθεί (τον Αλλάχ).», (Τάχα ٤٣ - ٤٤). Στο θέμα αυτό δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στον προφορικό και τον γραπτό λόγο διότι και οι δυο έχουν την ίδια ισχύ και δύναμη. Η λέξη αντανακλά τον άνθρωπο που την γράφει ή που την φωνάζει. Όμως αυτό που γράφεται παραμένει καθώς τονίζει ο αλ-Τζάχιν. Γι' αυτό η διάδοση των ψεύτικων νέων και η αλλοίωση της αλήθειας και η προσβολή της τιμής των ανθρώπων θεωρείται προδοσία του λόγου. Αυτό

υποχρεώνει τον άνθρωπο να σκέφτεται πριν μιλήσει και να συλλογίζεται τα λεγόμενά του. Στο σημείο αυτό κρίνεται σκόπιμος να αναφέρουμε τους εξής στίχους,

Ο κάθε συγγραφέας σίγουρα θα πεθάνει

Και θα φυλάξει ο καιρός αυτό που έγραψε το χέρι του

Γι' αυτό να μην γράφει το χέρι σου τίποτα

Που να μην ευχαριστεί να δούν τα μάτια σου

Πρέπει ο κάθε άνθρωπος να αναλαμβάνει τις ευθύνες του και να γνωρίζει ότι η κάθε λέξη που λέει λογαριάζεται. Και να λέει αυτό που ενώνει και όχι αυτό που χωρίζει τους ανθρώπους.